

Suvestinė redakcija nuo 2018-08-01 iki 2019-04-30

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1999, Nr. [97-2775](#), i. k. 0991010ISTAI-1370

Nauja redakcija nuo 2018-08-01:

Nr. [XIII-1092](#), 2018-04-17, paskelbta TAR 2018-04-27, i. k. 2018-06727

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMŲ
ĮSTATYMAS**

2003 m. birželio 5 d. Nr. IX-1596
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, autentiškumo patvirtinimą, operacinės ir saugumo rizikos valdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, fiziniams mokėjimo paslaugų vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisyklės, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisyklės, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisyklės ir sąlygas, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Atvirojo ryšio sąsaja** – viešai prieinama techninė sąsaja ryšiams tarp sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjų, sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėtojų ir gavėjų palaikyti, parengta atsižvelgiant į Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies d punkte, nustatytus reikalavimus.

2. **Autentiškumo patvirtinimas** – procedūra, kuria mokėjimo paslaugų teikėjas tikrina mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotus saugumo duomenis, naudojimo teisėtumą.

3. **Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis** (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.

4. **Darbo diena** – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.

5. **Elektroniniai pinigai** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme.

6. **Elektroninių pinigų įstaiga** – Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme apibrėžta elektroninių pinigų įstaiga, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, jų filialai arba užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.

7. **Elektroninių ryšių paslauga** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme.

8. **Elektroninių ryšių tinklas** – kaip apibrėžta Elektroninių ryšių įstatyme.

9. **Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas** (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.

10. **Gaunamų mokėjimų apdorojimas** – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas pagal susitarimą su gavėju sudaro sąlygas šiam gavėjui priimti mokėjimo operacijas, jas apdoroja ir užtikrina, kad lėšos būtų pervedamos gavėjui.

11. **Gavėjas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie mokėjimo nurodyje yra numatyti kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjai.

12. **Įmonių grupė** – Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme apibrėžta grupė, taip pat 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su įstaigų nuosavų lėšų reikalavimų techniniais reguliavimo standartais (OL 2014 L 74, p. 8), 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytos įmonės, kurios viena su kita susijusios 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 10 straipsnio 1 dalyje ar 113 straipsnio 6 ar 7 dalyje nurodytais santykiais.

13. **Informaciją gaunantis mokėjimo paslaugų teikėjas** (toliau – gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris iš informaciją perduodančio

mokėjimo paslaugų teikėjo gauna informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.

14. Informaciją perduodantis mokėjimo paslaugų teikėjas (toliau – perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.

15. Komisinis atlyginimas – atlyginimas, kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už mokėjimo operaciją ir (arba) su ja susijusias paslaugas, su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas arba kuris yra susijęs su šiomis paslaugomis.

16. Kredito įstaiga – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įstaiga, jos filialas arba užsienio valstybės kredito įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.

17. Kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, kai vadovaudamasis mokėtojo pateiktu mokėjimo nurodymu mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, pveda mokėjimo operacijos arba kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą.

18. Lėšos – gryniesi pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai.

19. Lėšų įskaitymo data – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, įskaitomas į mokėjimo sąskaitą.

20. Lėšų likučio viršijimas – sąskaitos lėšų pereikvojimas, dėl kurio numanoma sutikta bendrojoje sutartyje, kai mokėjimo paslaugų teikėjas leidžia mokėjimo paslaugų vartotojui disponuoti lėšomis viršijant esamą mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitos likutį arba vartojimo kredito limitą sąskaitoje.

21. Lėšų nurašymo data – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos.

22. Mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo nurodymas inicijuojamas iš mokėjimo sąskaitos, atidarytos kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.

23. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia mokėjimo inicijavimo paslaugą.

24. Mokėjimo įstaiga – Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme apibrėžta mokėjimo įstaiga, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga arba jų filialai.

25. Mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.

26. **Mokėjimo operacija** – mokėtojo, mokėtojo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.

27. **Mokėjimo paslauga** – bet kuri šio įstatymo 5 straipsnyje nurodyta paslauga.

28. **Mokėjimo paslaugų teikėjas** – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.

29. **Mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybė narė** (toliau – buveinės valstybė narė) – valstybė narė, kurioje registruota mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigtas mokėjimo paslaugų teikėjas pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė.

30. **Mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo susitarimas** (toliau – susitarimas) – rašytinis ar kitokios formos šalių susitarimas, nustatytas bendrojoje mokėjimo paslaugų sutartyje, vienkartinio mokėjimo sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytose mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose arba kituose dokumentuose, kuriais įpareigojamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir kita susitarianti šalis.

31. **Mokėjimo paslaugų vartotojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie naudojami mokėjimo paslaugomis kaip mokėtojai ir (arba) gavėjai.

32. **Mokėjimo priemonė** – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.

33. **Mokėjimo priemonių išleidimas** – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas pagal susitarimą su mokėtoju suteikia jam mokėjimo priemonę mokėjimo operacijoms inicijuoti ir vykdyti.

34. **Mokėjimo sąskaita** – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti.

35. **Mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos grupavimas** – mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos sujungimas į grupę, kai sutartis dėl mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomo produkto arba paslaugos, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, gali būti sudaroma ir atskirai nuo bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos, tačiau nebūtinai tomis pačiomis sąlygomis, negu siūloma tą produktą ar paslaugą sujungus į grupę kartu su mokėjimo sąskaita.

36. **Mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos siejimas** – mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos sujungimas į grupę, kai negali būti atskirai sudaroma vien tik sutartis dėl mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomo produkto arba paslaugos, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita.

37. **Mokėjimo sąskaitos perkėlimas** – vartotojo prašymu atliekamas informacijos apie visus arba kai kuriuos periodinio kredito pervedimo nurodymus, periodines tiesioginio debeto operacijas ir periodiškai gaunamus kredito pervedimus mokėjimo sąskaitoje perdavimas iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo kitam mokėjimo paslaugų teikėjui ir (arba) bet kokio teigiamo mokėjimo sąskaitos likučio pervedimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą, senąją mokėjimo sąskaitą uždarant arba jos neuždarant.

38. **Mokėjimo schema** – kaip apibrėžta 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 260/2012).

39. **Mokėjimo sistema** – lėšų pervedimo sistema, kuri tvarkoma pagal bendras tos sistemos taisykles ir kuriai nustatyta standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarka.

40. **Mokėtojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie turi mokėjimo sąskaitas ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymus iš tų mokėjimo sąskaitų arba, kai nėra mokėjimo sąskaitos, kurie pateikia mokėjimo nurodymus.

41. **Neskelbtini mokėjimo duomenys** – duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo duomenis, kurie, jeigu būtų atskleisti, gali būti panaudoti vykdant sukčiavimą ar kitu neteisėtu tikslu.

42. **Nuotolinė mokėjimo operacija** – mokėjimo operacija, inicijuojama internetu arba kitokiu nuotoliniu ryšiu.

43. **Nuotolinio ryšio priemonė** – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai per atstumą sudaryti, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas sudarydami sutartį kartu fiziškai nedalyvauja.

44. **Pagrindinė mokėjimo sąskaita** – kredito įstaigoje vieno arba kelių vartotojų vardu atidaryta mokėjimo sąskaita, kurią atidarius vykdomos mokėjimo operacijos ir teikiamos paslaugos, nurodytos šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje, ir kuriai taikomas šio įstatymo 73 straipsnyje nurodytas komisinis atlyginimas.

45. **Pagrindinė palūkanų norma** – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.

46. **Pagrindinis valiutos keitimo kursas** – valiutos keitimo kursas, kurį nurodo mokėjimo paslaugų teikėjas arba skelbia viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurį keičiama valiuta.

47. **Patvarioji laikmena** – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.

48. **Periodinio kredito pervedimo nurodymas** (toliau – periodinio pervedimo nurodymas) – mokėjimo nurodymas mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriame yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, atlikti periodinius kredito pervedimus.

49. **Periodinis kredito pervedimas** (toliau – periodinis pervedimas) – reguliariai arba iš anksto nustatytais dienomis atliekamas kredito pervedimas.

50. **Personalizuoti saugumo duomenys** – autentiškumo patvirtinimo tikslais naudojami duomenys, dėl kurių naudojimo susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

51. **Pinigų perlaida** – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitos mokėtojo arba gavėjo vardu, tam, kad tam tikra suma būtų pervesta gavėjui ar gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (ar) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos.

52. **Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas** – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris atidarė ir tvarko mokėtojo mokėjimo sąskaitą.

53. **Sąskaitos informacijos paslauga** – mokėjimo paslauga, kai internetu pateikiama konsoliduota informacija apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje arba kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose.

54. **Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas** – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia sąskaitos informacijos paslaugą.

55. **Sąskaitos kreditavimo sutartis** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatyme.

56. **Saugesnis autentiškumo patvirtinimas** – autentiškumo patvirtinimas, kai saugiai naudojami bent du iš žinojimo (tai, ką žino tik mokėjimo paslaugų vartotojas), turėjimo (tai, ką turi tik mokėjimo paslaugų vartotojas) ir būdingumo (tai, kas būdinga tik mokėjimo paslaugų vartotojui) kategorijas skirstomi elementai, o pažeidus vieną elementą neturi sumažėti kitų elementų patikimumas.

57. **Skaitmeninis turinys** – skaitmenine forma kuriamos ir pateikiamos prekės ar paslaugos, kurių negalima naudoti fiziškai, o tik naudojant techninį prietaisą.

58. **Su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos** – visos mokėjimo paslaugų teikėjo vartotojui teikiamos paslaugos, apimančios mokėjimo sąskaitos atidarymą, tvarkymą ir uždarymą, įskaitant mokėjimo paslaugas ir šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 7 punkte nurodytas mokėjimo operacijas, taip pat pagal sąskaitos kreditavimo sutartį teikiamos paslaugos ir lėšų likučio viršijimo galimybės suteikimas.

59. **Teisėtai valstybėje narėje gyvenantis vartotojas** (toliau – teisėtai gyvenantis vartotojas) – fizinis asmuo, kuris pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje arba pagal kitos valstybės narės teisės aktus turi teisę gyventi toje valstybėje narėje, įskaitant nuolatinės gyvenamosios vietos neturinčius vartotojus, taip pat vartotojus, kuriems nesuteiktas leidimas laikinai arba nuolat gyventi valstybėje narėje, tačiau kurių išsiųsti iš tos valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka neįmanoma, ir asmenis, prašančius prieglobsčio pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, jos 1967 m. sausio 31 d. protokolą ir kitas susijusias tarptautines sutartis.

60. **Tiesioginis debetas** – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.

61. **Unikalus identifikatorius** – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui ir pagal kurį vienareikšmiškai atpažįstamas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita.

62. **Užsienio valstybė** – valstybė ne Europos Sąjungos valstybė narė ir ne Europos ekonominės erdvės valstybė.

63. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė, taip pat Europos ekonominės erdvės valstybė.

64. **Vienartinio mokėjimo sutartis** – sutartis, kuria reglamentuojamas vienkartinį mokėjimo operacijų vykdymas. Vienkartinėms mokėjimo operacijoms vykdyti nesudaroma bendroji sutartis.

3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis įstatymas taikomas mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Lietuvos Respublikoje.

2. Šio įstatymo 4 ir 11 straipsniai, III, IV, V ir VI skyriai taikomi mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra valstybėje narėje.

3. Šio įstatymo 4 ir 11 straipsniai, III skyrius, išskyrus 13 straipsnio 3 dalies 5 punktą, 16 straipsnio reikalavimą dėl mokėjimo operacijos įvykdymo trukmės nurodymo ir 20 straipsnio 2 dalies 2 punktą, IV skyrius, V skyrius, išskyrus 45–48 straipsnius, ir VI skyrius taikomi mokėjimo operacijoms, vykdomoms užsienio valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno

mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra valstybėje narėje, bet tik dėl tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos valstybėse narėse.

4. Šio įstatymo 4 straipsnis, 11 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, III skyrius, išskyrus 13 straipsnio 3 dalies 5 punktą, 16 straipsnio reikalavimą dėl mokėjimo operacijos įvykdymo trukmės nurodymo ir 20 straipsnio 2 dalies 2 punktą, IV skyrius, išskyrus 41 straipsnį, V skyrius, išskyrus 45–48, 51 ir 53 straipsnius, ir VI skyrius taikomi mokėjimo operacijoms, vykdomoms bet kuria valiuta, kai tik mokėtojo arba tik gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų buveinės vieta yra valstybėje narėje, bet tik dėl tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos valstybėse narėse.

5. Šis įstatymas netaikomas:

1) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų;

2) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris pagal susitarimą su mokėtoju arba gavėju yra įgaliotas derėtis arba sudaryti prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo sutartį tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu;

3) profesionaliam banknotų ir monetų fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;

4) neprofesionaliam grynujų pinigų rinkimui ir pristatymui, užsiimant labdara arba vykdant veiklą, kuria nesiekama pelno;

5) paslaugoms, kai, mokant už perkamas prekes ar paslaugas, prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą ir gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą, kaip mokėjimo operacijos dalį gavėjas suteikia mokėtojui grynujų pinigų;

6) valiutos keitimo operacijoms grynaisiais pinigais, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;

7) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurį iš šių mokėjimo paslaugų teikėjų įpareigojančių popierinių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui: čekius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos čekių įstatymas, valstybių narių, kurios yra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai arba valstybių narių, kurios nėra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai; vekselius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymas, valstybių narių, kurios yra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai arba valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai; pagrindimo dokumentus; kelionių čekius; pašto perlaidas, išskyrus šio įstatymo VII skyriaus nuostatas, kurios taikomos šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms;

8) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaityto namų ir (arba) centrinių bankų, kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnį, kuris taikomas šiame punkte nurodytiems asmenims;

9) mokėjimo operacijoms, kurios yra susijusios su vertybinių popierių operacijų tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ir kitų lėšų paskirstymą, arba vertybinių popierių išpirkimu ar pardavimu ir kurias atlieka šios dalies 8 punkte nurodyti asmenys arba finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;

10) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada negaunantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų ir elektroninių ryšių tinklo suteikimą, taip pat mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų, prietaisų suteikimą ir techninę jų priežiūrą, išskyrus mokėjimo inicijavimo paslaugas ir sąskaitos informacijos paslaugas;

11) paslaugoms, teikiamoms mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:

a) priemonės, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išleidėjo naudojamose patalpose arba pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle;

b) priemonės, kurias galima naudoti tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti;

c) priemonės, kurios išleidžiamos socialiniais arba mokesčių tikslais ir naudojamos siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš prekių tiekėjų ar paslaugų teikėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju. Šios priemonės suteikiamos įmonės, įstaigos arba viešojo administravimo įstaigos prašymu, jas reguliuoja valstybės arba savivaldybių institucija ar įstaiga ir jomis galima naudotis tik Lietuvos Respublikos teritorijoje;

12) mokėjimo operacijoms, kurias elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjas, teikdamas elektroninių ryšių paslaugas, papildomai vykdo savo abonentams ir išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą, kai tenkinamos abi šios sąlygos:

a) atsiskaitoma už skaitmeninį turinį ar balsu grindžiamas paslaugas, nepaisant to, koku prietaisu naudojamas perkant arba naudojant skaitmeninį turinį, arba mokėjimo operacijos atliekamos naudojantis elektroniniu prietaisu vykdant labdaros veiklą arba perkant bilietus;

b) vienos mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 eurų ir vieno abonento bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 eurų per mėnesį, įskaitant atvejus, kai abonentas už paslaugas moka savo elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjui iš anksto;

13) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų savo sąskaita;

14) mokėjimo operacijoms ir susijusioms paslaugoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai įmonių grupei priklausanti įmonė;

15) kiek šiame punkte nenustatyta kitaip, grynųjų pinigų išdavimo iš bankomatų paslaugoms, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su mokėjimo paslaugų vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, tuo atveju, kai šie paslaugų teikėjai neteikia kitų mokėjimo paslaugų. Šiame punkte nurodyti paslaugų teikėjai, atsižvelgdami į šio įstatymo 20, 23, 24 ir 26 straipsniuose nustatytus reikalavimus, prieš suteikdami paslaugą ir suteikę paslaugą grynųjų pinigų išdavimo kvite privalo mokėjimo paslaugų vartotojui pateikti informaciją apie komisinį atlyginimą už grynųjų pinigų išdavimą;

16) priverstiniam lėšų išieškojimui (nurašymui) teisės aktų nustatyta tvarka.

16 punkto redakcija nuo 2019-05-01:

16) priverstiniam lėšų išieškojimui (nurašymui) teisės aktų nustatyta tvarka. Kai teisės aktai nustato, kad išieškojimas negali būti nukreiptas į nustatyto dydžio pinigų sumą vartotojo mokėjimo sąskaitoje, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad vartotojas galėtų disponuoti šiomis lėšomis naudodamasis bent mokėjimo kortelėmis (išskyrus kredito korteles), o tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas neleidžia mokėjimo kortelių, kitais būdais.

6. Paslaugų teikėjams, kurie teikia šio straipsnio 5 dalies 11 punkto a ir b papunkčiuose nurodytas paslaugas, taikomos šio įstatymo 8 straipsnio 1 ir 3 dalys. Paslaugų teikėjams, kurie teikia šio straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytas paslaugas, taikomos šio įstatymo 8 straipsnio 4 ir 5 dalys.

7. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 11 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse, 29 straipsnio 3 dalyje, 37, 39, 41, 44, 51 ir 52 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatytas šio įstatymo 36 straipsnyje.

8. Šio įstatymo 38 ir 39 straipsniai netaikomi elektroniniams pinigams, jeigu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemonės.

9. Šio įstatymo III skyrius, išskyrus 13, 20 ir 27 straipsnius (kai taikytina), IV skyrius, išskyrus 32 ir 34 straipsnius, ir V skyrius netaikomi sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams.

10. Šio įstatymo VII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali atlikti bent vieną iš šių veiksmų:

- 1) įmokėti lėšas į mokėjimo sąskaitą;
- 2) išimti grynuosius pinigus iš mokėjimo sąskaitos;
- 3) vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.

11. Šio įstatymo VIII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.

12. Šio įstatymo IX skyriaus nuostatos taikomos kredito įstaigoms.

13. Šio įstatymo X skyriaus ir 91 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 924/2009), 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 10, 11 ir 12 straipsnių ir 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/751) 13 ir 14 straipsnių nuostatas.

14. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugos teikiamos pagal sutartis, sudarytas naudojant nuotolinio ryšio priemones, ir taikomas Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas, vietoj Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse, išskyrus 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, nustatytų informacijos reikalavimų taikomos šio įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.

15. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.

16. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymu ir naudojimu, taikomos tiek, kiek Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme nenustatyta kitaip.

17. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę nustatyti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų vartotojams, negu nustatyta šiame įstatyme.

4 straipsnis. Išimtys dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų

Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų per mėnesį limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma, bet kuriuo metu:

1) mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę mokėtojai pateikti tik informaciją apie pagrindines mokėjimo paslaugos savybes, įskaitant mokėjimo priemonės naudojimo instrukciją, atsakomybę, taikomą komisinį atlyginimą ir kitą svarbią informaciją, taip pat nurodyti, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su kitomis šio įstatymo 13 straipsnio 2–8 dalyse nustatytomis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis;

2) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo siūlomo bendrosios sutarties sąlygų pakeitimo pateikti raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną;

3) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad, atlikęs mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą arba sudaro sąlygas susipažinti su tokia nuoroda, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą ir taikytą komisinį atlyginimą, o kai tam pačiam gavėjui atliktos kelios tokios pačios rūšies mokėjimo operacijos, – tik informaciją apie visą sumą ir komisinį atlyginimą už šias mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti šios informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali tokios informacijos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėtojai galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą;

4) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 35 straipsnio 1 dalies 3 ir 5 punktai ir 39 straipsnio 5 ir 6 dalys jiems netaikomi, jeigu negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelio tolesniam jos naudojimui;

5) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 37, 38 straipsniai ir 39 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalys jiems netaikomi, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota dėl specifinių mokėjimo priemonės savybių;

6) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jeigu akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;

7) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas atlikti mokėjimo operaciją;

8) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad bus taikomi kiti mokėjimo operacijos įvykdymo terminai, negu nustatyta šio įstatymo 46 ir 47 straipsniuose.

II SKYRIUS

MOKĖJIMO PASLAUGOS IR MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI

5 straipsnis. Mokėjimo paslaugos

Mokėjimo paslaugas sudaro:

1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;

2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos;

3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartinės tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus;

5) mokėjimo priemonių išleidimas ir (arba) gaunamų mokėjimų apdorojimas;

6) pinigų perlaidos;

7) mokėjimo inicijavimo paslaugos;

8) sąskaitos informacijos paslaugos.

6 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjai

Mokėjimo paslaugų teikėjai yra:

1) kredito įstaigos;

2) elektroninių pinigų įstaigos;

3) mokėjimo įstaigos;

4) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;

5) Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jie teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis;

6) valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip valstybės, regionų ar savivaldybių institucijų, funkcijomis.

7 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas

1. Fiziniais ir juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, draudžiama teikti šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.

2. Šio įstatymo 6 straipsnio 4, 5 ir 6 punktuose nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę teikti mokėjimo paslaugas be veiklos licencijos, kuria suteikiama teisė teikti mokėjimo paslaugas.

8 straipsnis. Pareiga pranešti apie vykdomą veiklą arba jos nutraukimą

1. Jeigu paslaugų teikėjo, vykdančio šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkto a ir (arba) b papunkčiuose nurodytą veiklą, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija vieną milijoną eurų, paslaugų teikėjas privalo ne vėliau kaip per vieną mėnesį, kai viršijama vieno milijono eurų riba, priežiūros institucijai pateikti pranešimą, kuriame turi aprašyti teikiamas paslaugas, nurodydamas, kuria šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatyta išimtimi naudojasi.

2. Priežiūros institucija, remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu pranešimu, privalo įvertinti gautą informaciją ir priimti motyvuotą sprendimą, ar paslaugų teikėjo veikla atitinka šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatytus kriterijus. Priežiūros institucija priima sprendimą ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija privalo raštu pranešti pranešimą pateikusiam paslaugų teikėjui ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugos teikėjas, kurio veiklos aprašymas, kaip nurodyta šio straipsnio 6 dalyje, yra įtrauktas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, privalo raštu pranešti priežiūros institucijai apie šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nurodytos veiklos nutraukimą per 3 darbo dienas nuo veiklos nutraukimo dienos.

4. Paslaugų teikėjas, kuris vykdo šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytą veiklą, privalo priežiūros institucijai pateikti pranešimą, kuriame turi aprašyti teikiamas paslaugas, ir kiekvienais metais pateikti finansinių ataskaitų audito ataskaitą, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nustatytų apribojimų.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugų teikėjas privalo raštu pranešti priežiūros institucijai apie šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytos veiklos nutraukimą per 3 darbo dienas nuo veiklos nutraukimo dienos.

6. Paslaugų teikėjo veiklos, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis, aprašymas įtraukiamas į Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.

7. Priežiūros institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją apie paslaugų teikėjo veiklą, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis, nurodyma, kuria išimtimi naudojamosi vykdant nurodytą veiklą.

8. Priežiūros institucija nustato šiame straipsnyje nurodytų pranešimų turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.

9 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Mokėjimo sistemų veiklos taisyklėse, reglamentuojančiose veiklos licenciją turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis, nustatyti reikalavimai turi būti objektyvūs, nediskriminuojantys ir proporcingi. Šiose taisyklėse negali būti nuostatų, varžančių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis daugiau, negu būtina apsisaugoti nuo konkrečių rizikų (pavyzdžiui, atsiskaitymo, operacinės, veiklos rizikos) ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.

2. Mokėjimo sistemos veiklos taisyklėse mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali būti nustatyta:

- 1) apribojimų veiksmingai dalyvauti kitose mokėjimo sistemose;
- 2) mokėjimo sistemų dalyvių teisių, pareigų ir teisių į turtą taisyklių, diskriminuojančių veiklos licenciją turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus;
- 3) apribojimų remiantis mokėjimo paslaugų teikėjo teisine forma.

3. Mokėjimo sistemą valdantis subjektas, kurio buveinė yra Lietuvos Respublikoje, iki mokėjimo sistemos veiklos taisyklių ar jų pakeitimo įsigaliojimo datos turi gauti priežiūros institucijos nuomonę dėl šių taisyklių atitikties šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimams. Jeigu priežiūros institucija per 20 darbo dienų nuo mokėjimo sistemos taisyklių gavimo dienos nepateikia savo nuomonės mokėjimo sistemą valdančiam subjektui, laikoma, kad priežiūros institucija neturi pastabų dėl šių taisyklių atitikties šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimams. Jeigu priežiūros institucija nustato mokėjimo sistemos veiklos taisyklių neatitiktis šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimams, mokėjimo sistemą valdantis subjektas iki šių taisyklių įsigaliojimo dienos turi ištaisyti nurodytus trūkumus. Jeigu priežiūros institucija paprašo papildomų dokumentų ir (arba) informacijos, kurie būtini nuomonei pateikti, arba jeigu papildomus

dokumentus ir (arba) informaciją pateikia mokėjimo sistemą valdantis subjektas, priežiūros institucijos nuomonės pateikimo terminas skaičiuojamas nuo papildomai pateiktų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos:

1) Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatyme nustatytoms mokėjimo sistemoms;

2) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys įmonių grupei.

5. Tuo atveju, kai šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sistemos dalyvis leidžia veiklos licenciją turinčiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nedalyvauja sistemoje, perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, tas dalyvis kitų veiklos licenciją turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų prašymu, laikydamasis objektyvumo, proporcingumo ir nediskriminavimo reikalavimų, nurodytų šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, turi jiems suteikti tokią pačią galimybę. Kai sistemos dalyvis atsisako prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui suteikti galimybę perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, jis prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui turi visiškai atskleisti atsisakymo priežastis.

10 straipsnis. Teisė naudotis kredito įstaigose atidarytomis mokėjimo sąskaitomis

1. Mokėjimo įstaigos ir elektroninių pinigų įstaigos turi teisę kreiptis į kredito įstaigą dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudotis ja tokiu mastu, kad galėtų netrukdomai ir veiksmingai teikti mokėjimo paslaugas.

2. Kredito įstaiga, priimdama sprendimą dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo ir teikdama mokėjimo sąskaitos tvarkymo paslaugą mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms, privalo laikytis objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų.

3. Kredito įstaiga, atsisakiusi atidaryti mokėjimo įstaigai ar elektroninių pinigų įstaigai mokėjimo sąskaitą, privalo nedelsdama apie tai pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti tokio atsisakymo priežastis.

4. Priežiūros institucija nustato šio straipsnio 3 dalyje nurodyto pranešimo turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.

11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu

nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informavimo pareigų vykdymą ar už taisomąsias ir prevencines priemones pagal šio įstatymo IV, V, VI, VII, VIII, X ir XII skyrius. Šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje ir 50 straipsnio 4 dalyje numatytais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.

3. Vykdant mokėjimo operaciją, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra Lietuvos Respublikoje arba kitoje valstybėje narėje, gavėjas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą, o mokėtojas – jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą. Kai kredito pervedimai ir tiesioginio debeto operacijos eurai vykdomi pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisyklės, mokėjimo paslaugų teikėjai negali diferencijuoti gavėjui taikomo komisinio atlyginimo pagal tai, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui ar kitaip skatinti mokėtoją naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už bet kurios mokėjimo priemonės ar mokėjimo paslaugos naudojimą.

5. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali imti komisinio atlyginimo už tai, kad kredito pervedimui eurai įvykdyti mokėtojas mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia grynuosius pinigus.

III SKYRIUS

MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGOS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS

BENDROJI SUTARTIS

12 straipsnis. Nediskriminavimo reikalavimas

Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nediskriminuoti teisėtai gyvenančių vartotojų dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos arba kokių nors kitų pagrindų, kaip nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje, ir kitų mokėjimo paslaugų vartotojų, kai mokėjimo paslaugų vartotojai kreipiasi į mokėjimo paslaugų teikėją dėl mokėjimo sąskaitos

atidarymo arba ja naudojasi. Šiame įstatyme nustatyta tvarka kredito įstaigos privalo nediskriminacinėmis sąlygomis atidaryti vartotojui ir pagrindinę mokėjimo sąskaitą.

13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos

1. Iki bendrosios sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti pateikiamos prieš protingą laikotarpį, pakankamą susipažinti su pateikta informacija ir jai įvertinti, iki mokėjimo paslaugų vartotojas taps įpareigotas laikytis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos išdėstomos lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma arba pateikiamos kita kalba, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

2. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose apie mokėjimo paslaugų teikėją turi būti nurodyta:

1) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo identifikacinis kodas, jo buveinės adresas ir (arba) jo filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, ar tarpininko adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriais galima susisiekti su mokėjimo paslaugų teikėju;

2) priežiūros institucijų ir mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ar kito atitinkamo valstybės ir (arba) žinybinio registro, kuriame įregistruota mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos licencija, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės atpažinties tame registre priemonės.

3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta:

1) pagrindinės mokėjimo paslaugos savybės;

2) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;

3) mokėtojo sutikimo inicijuoti mokėjimo nurodymą arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo forma ir procedūra;

4) laikas, kada laikoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, taip pat laikas, po kurio mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo nurodymas būtų laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugų teikėjo darbo dieną (jeigu toks laikas nustatomas);

5) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;

6) ar galima susitarti dėl mokėjimo operacijų, vykdomų pagal mokėjimo priemonę, išlaidų limitą;

7) kai teikiamos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo priemonės, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.

4. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl komisinio atlyginimo, palūkanų normos ir valiutos keitimo kurso turi būti nurodyta:

1) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas, įskaitant komisinį atlyginimą, susijusį su informacijos pagal šį įstatymą pateikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;

2) taikoma palūkanų norma ir valiutos keitimo kursas. Tuo atveju, jeigu taikoma pagrindinė palūkanų norma ir pagrindinis valiutos keitimo kursas, turi būti nurodytas faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir pagrindinės palūkanų normos ar pagrindinio valiutos keitimo kurso nustatymo data ir indeksas ar pagrindas;

3) kad bus nedelsiant taikoma pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas ir informuojama apie šiuos pasikeitimus, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitarė, kad pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas taikomi nedelsiant.

5. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo bendravimo turi būti nurodyta:

1) ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus atitinkančią mokėjimo paslaugų vartotojo įrangą ir programinę įrangą, kurias mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti;

2) informacijos teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdas ir dažnumas;

3) kalba ar kelios kalbos, kuria (kuriomis) bus sudaroma bendroji sutartis ir siunčiami pranešimai;

4) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną gauti informaciją apie bendrosios sutarties ir mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas.

6. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių turi būti nurodyta:

1) veiksmai, kurių privalo imtis mokėjimo paslaugų vartotojas, kad būtų apsaugota mokėjimo priemonė, ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą būdai;

2) aplinkybės, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, kaip tai nustatyta šio įstatymo 33 straipsnyje. Blokuoti mokėjimo priemonę galima tik tuo atveju, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje;

3) mokėtojo atsakomybė už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą, įskaitant informavimą apie mokėtojui tenkančią nuostolių sumą;

4) kaip ir per kokį terminą mokėjimo paslaugų vartotojas turi pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją ir kokia yra mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas;

5) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už tinkamą mokėjimo operacijų inicijavimą arba įvykdymą;

6) gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo mokėtojui sąlygos;

7) saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie įtariamą arba įvykdytą sukčiavimą arba grėsmes saugumui.

7. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo turi būti nurodyta:

1) kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki siūlomos pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad nesutinka su pakeitimais, laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties sąlygų pakeitimais. Tokia nuostata kartu su mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis nurodoma tik tada, jeigu ją taikyti susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas;

2) bendrosios sutarties galiojimo terminas;

3) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir bendrosios sutarties nutraukimo sąlygos.

8. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl teisių gynimo turi būti nurodyta:

1) sutartinė nuostata dėl bendrajai sutarčiai taikytinos teisės ir (arba) jurisdikcijos;

2) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra.

9. Jeigu bendroji sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po bendrosios sutarties sudarymo.

10. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projektą, kuriame pateikiama šio straipsnio 2–8 dalyse nurodyta informacija.

14 straipsnis. Informacijos ir bendrosios sutarties sąlygų prieinamumas

Esant sutartiniams santykiams, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą mokėjimo paslaugų teikėjui, gauti informaciją apie bendrojoje sutartyje nustatytas sąlygas ir šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytą informaciją raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip prieš 60 dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau negu siūlomą pakeitimų įsigaliojimo dieną gali sutikti su šiais pakeitimais arba juos atmesti. Kai taikomas šio įstatymo 13 straipsnio 7 dalies 1 punktas, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui apie tai, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka ir pakeitimai įsigalioja nurodytą įsigaliojimo dieną. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią įsigalioja pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo dienos, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais.

2. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai taikomi nedelsiant ir be atskiro įspėjimo, jeigu taip numatyta bendrojoje sutartyje ir jeigu pakeitimai yra susiję su sutarta pagrindine palūkanų norma ar pagrindiniu valiutos keitimo kursu. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną apie bet kokį palūkanų normos pakeitimą kaip įmanoma greičiau, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl konkretaus informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdo ar dažnumo. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be įspėjimo.

3. Mokėjimo operacijoms taikomos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai atliekami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.

4. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl įspėjimo apie sutarties nutraukimą pateikimo termino. Šis terminas negali būti ilgesnis negu 30 dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos.

5. Mokėjimo paslaugų vartotojas, nutraukdamas bendrąją sutartį, nemoka jokio komisinio atlyginimo, išskyrus atvejus, kai nuo sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau negu 6 mėnesiai. Kai taikomas komisinis atlyginimas už sutarties nutraukimą, jis turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.

6. Mokėjimo paslaugų vartotojui nutraukiant bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo jam raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną nemokamai pateikti informaciją apie mokėjimo operacijas, įvykdytas mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitoje per paskutinius 36 mėnesius, o jeigu nuo bendrosios sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau negu 36 mėnesiai, – per visą bendrosios sutarties galiojimo laikotarpį. Šioje dalyje nustatyta pareiga mokėjimo paslaugų teikėjui netaikoma, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas savanoriškai atsisako tokią informaciją gauti, apie tai iki bendrosios sutarties nutraukimo informuodamas mokėjimo paslaugų teikėją raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną.

7. Jeigu bendrojoje sutartyje yra numatyta, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, pateikdamas mokėjimo paslaugų vartotojui pranešimą apie nutraukimą raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip prieš 60 dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos.

8. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamą komisinį atlyginimą mokėjimo paslaugų vartotojas moka proporcingai iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos. Jeigu komisinis atlyginimas buvo sumokėtas iš anksto, jis proporcingai grąžinamas.

16 straipsnis. Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją

Mokėjimo paslaugų teikėjas iki mokėtojo pagal bendrąją sutartį inicijuotos atskiros mokėjimo operacijos vykdymo pradžios mokėtojo prašymu privalo suteikti informaciją apie ilgiausią tos mokėjimo operacijos vykdymo laiką, mokėtiną komisinį atlyginimą ir nurodyti, kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma.

17 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nurašęs atskiros mokėjimo operacijos sumą iš mokėtojo sąskaitos arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia mokėtojui su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti):

1) informaciją, leidžiančią mokėtojai atpažinti kiekvieną mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusią informaciją;

2) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta;

3) komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba mokėtojo mokamas palūkanas;

4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) lėšų nurašymo datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.

2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad mokėtojo reikalavimu mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ar sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.

18 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, įvykdamas mokėjimo operaciją, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia gavėjui su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti):

1) informaciją, leidžiančią gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstus duomenis;

2) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;

3) komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba gavėjo mokamas palūkanas;

4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) lėšų įskaitymo datą.

2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad gavėjo reikalavimu mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.

ANTRASIS SKIRSNIS

VIENTARTINĖS MOKĖJIMO OPERACIJOS

19 straipsnis. Bendrosios informavimo reikalavimų sąlygos

Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vienkartinę mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.

20 straipsnis. Vientartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos

1. Iki vienkartinio mokėjimo sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygomis ir, kai taikytina, su šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija (toliau šiame straipsnyje – vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos). Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygas pateikia raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma. Šios sąlygos gali būti pateikiamos kita kalba, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

2. Vientartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygose turi būti nurodyta:

- 1) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;
- 2) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė;
- 3) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma;
- 4) taikytinas arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, jeigu vykdant mokėjimo operaciją būtų keičiama valiuta;
- 5) kitos mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomos šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos.

3. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas iki mokėjimo nurodymo inicijavimo mokėtojui taip pat turi pateikti šią aiškią ir išsamią informaciją (arba turi sudaryti sąlygas mokėtojui lengvai prieinamu būdu su ja susipažinti):

1) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo pavadinimą, jo identifikacinį kodą, jo buveinės adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją (įskaitant elektroninio pašto adresą), svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju palaikyti;

2) priežiūros institucijos kontaktinius duomenis.

4. Jeigu vienkartinio mokėjimo sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto, kai įvykdoma vienkartinė mokėjimo operacija.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus vienkartinio mokėjimo sutarties projektą ar mokėjimo nurodymo ruošinį, kuriuose nurodomos vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos.

21 straipsnis. Mokėtojai ir gavėjai teikiama informacija po mokėjimo nurodymo inicijavimo

1. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas po mokėjimo nurodymo inicijavimo sudaro galimybę mokėtojai ir, kai taikytina, gavėjui lengvai prieinamu būdu susipažinti su:

1) informacija, kuria patvirtinama, kad mokėjimo nurodymas tinkamai inicijuotas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje;

2) informacija, leidžiančia mokėtojai ir gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiūstais duomenimis;

3) mokėjimo operacijos suma;

4) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui už mokėjimo operaciją mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta.

2. Gavėjo ir mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti jiems pateikta mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo naudojamoje patvariojoje laikmenoje.

22 straipsnis. Mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą

Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, jis privalo pateikti mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, leidžiančią atpažinti mokėjimo operaciją.

23 straipsnis. Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą

1. Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sudaro galimybę mokėtojai lengvai prieinamu būdu susipažinti su šiais duomenimis, susijusiais su jo suteiktomis paslaugomis:

1) informacija, leidžiančia mokėtojai atpažinti mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusia informacija;

2) mokėjimo operacijos suma mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta;

3) už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta;

4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytu valiutos keitimo kursu arba nuoroda į jį ir mokėjimo operacijos suma po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) mokėjimo nurodymo gavimo data.

2. Mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

24 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija įvykdžius mokėjimo operaciją

1. Įvykdęs mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sudaro galimybę gavėjui lengvai prieinamu būdu susipažinti su šiais duomenimis, susijusiais su jo suteiktomis paslaugomis:

1) informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiūstais duomenimis;

2) mokėjimo operacijos suma ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;

3) už mokėjimo operaciją gavėjo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta;

4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytu valiutos keitimo kursu ir mokėjimo operacijos suma iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;

5) lėšų įskaitymo data.

2. Gavėjo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

TREČIASIS SKIRSNIS

KITI SU INFORMAVIMU SUSIJĘ REIKALAVIMAI

25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas

1. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.

2. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su mokėjimo operacija susijusi šalis pareikalauja komisinio atlyginimo, tas mokėjimo paslaugų teikėjas arba su mokėjimo operacija susijusi šalis apie tai turi informuoti mokėjimo paslaugų vartotoją iki mokėjimo operacijos pradžios.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytą komisinį atlyginimą mokėtojas privalo sumokėti tik tada, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su operacija susijusi šalis iki mokėjimo operacijos pradžios jį informuoja apie visą mokėtino komisinio atlyginimo sumą.

26 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas

1. Mokėjimai atliekami šalių sutarta valiuta.

2. Jeigu valiutos keitimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos pradžios ir jeigu ši paslauga siūloma bankomate, pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos keitimo paslaugą siūlanti šalis mokėtojui turi nurodyti komisinį atlyginimą ir valiutos keitimo kursą, kurie taikomi keičiant mokėjimo operacijos valiutą. Valiutos keitimo paslauga šiuo pagrindu teikiama mokėtojo sutikimu.

27 straipsnis. Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga

Kilus ginčui, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad jis įvykdė šiame skyriuje nustatytus informavimo reikalavimus.

28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises

1. Priežiūros institucija privalo užtikrinti, kad Europos Komisijos parengtas informacinis dokumentas apie vartotojų teises, kaip numatyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 106 straipsnio 1 dalyje (toliau šiame straipsnyje – informacinis dokumentas), būtų lengvai prieinamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacinis dokumentas būtų lengvai prieinamas mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ją turi, ir popierine forma klientų aptarnavimo vietose, įskaitant jų filialus, tarpininkus ir asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas.

3. Šiame straipsnyje nurodyta informacija neįgaliesiems turi būti prieinama naudojantis jiems tinkamomis alternatyviomis priemonėmis.

IV SKYRIUS

MOKĖJIMO OPERACIJŲ AUTORIZAVIMAS

29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas

1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.

2. Jeigu mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.

3. Mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojo sutikimas įvykdyti kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti panaikintas, tokiu atveju visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.

30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas

1. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, užklausa, turi nedelsdamas patvirtinti, ar mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra lėšų suma, reikalinga mokėjimo kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) užklauskos pateikimo metu mokėtojo mokėjimo sąskaita yra pasiekama internetu;
- 2) mokėtojas davė sutikimą sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jis atsakytų į konkretaus mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, užklauskas dėl patvirtinimo, kad mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra lėšų suma, reikalinga nurodytai mokėjimo kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti;
- 3) šios dalies 2 punkte nurodytas sutikimas turi būti duotas iki pirmos užklauskos dėl lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimo pateikimo.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, gali teikti užklausas dėl lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimo, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) mokėtojas yra davęs mokėjimo paslaugų teikėjui sutikimą teikti užklausas dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo;

2) mokėtojas inicijavo tam tikros sumos mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją naudodamas mokėjimo paslaugų teikėjo išduotą mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo priemonę;

3) mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui prieš kiekvieną užklausą dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo;

4) mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės, palaiko ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja.

TAR pastaba. 4 punktas įsigalioja 2019-09-14.

3. Lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimas privalo būti paprastas atsakymas „taip“ arba „ne“, o ne mokėjimo sąskaitos lėšų likučio nurodymas. Šio atsakymo negalima saugoti arba naudoti kitu tikslu, negu siekiant įvykdyti mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją.

4. Lėšų pakankamumo patvirtinimo pateikimas nesuteikia teisės sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui užblokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.

5. Mokėtojas gali prašyti, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nurodytų jam mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris teikė užklausą dėl lėšų mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pakankamumo patvirtinimo, tapatybę ir pateiktą atsakymą.

6. Šis straipsnis netaikomas mokėjimo operacijoms, inicijuotoms mokėjimo kortele grindžiamomis mokėjimo priemonėmis, kuriose laikomi elektroniniai pinigai.

31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas

1. Kai mokėtojas, pasitelkdamas mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją, kaip nurodyta šio įstatymo 29 straipsnyje, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, užtikrindamas mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga, privalo:

1) palaikyti ryšį su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;

TAR pastaba. 1 punktas įsigalioja 2019-09-14.

2) iš mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto jam pateikti visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą arba leisti su ja susipažinti;

3) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, palyginti su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais, vykdyti nediskriminuodamas, ypač dėl laiko, prioriteto ar taikomų komisinių atlyginimų, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.

2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas, teikdamas mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo:

1) jokių momentu nelaikyti mokėtojo lėšų, išskyrus atvejus, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi teisę teikti ir kitą mokėjimo paslaugą, nurodytą šio įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose;

2) užtikrinti, kad personalizuoti saugumo duomenys nebūtų prieinami kitiems asmenims, išskyrus mokėtoją ir personalizuotų saugumo duomenų išdavėją, ir kad juos mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas perduotų užtikrindamas perduodamų duomenų saugumą;

3) užtikrinti, kad bet kokia kita informacija apie mokėtoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, būtų pateikta tik gavėjui ir tik gavus mokėtojo sutikimą;

4) kiekvieną kartą inicijuodamas mokėjimą patvirtinti savo tapatybę mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;

5) palaikyti ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;

TAR pastaba. 5 punktas įsigalioja 2019-09-14.

6) nekaupiti neskelbtinų mokėtojo mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis;

7) neprašyti mokėtojo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti;

8) laikydamasis duomenų apsaugos reikalavimų nerinkti, nenaudoti ir nekaupiti jokių duomenų kitais tikslais, negu siekdamas suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;

9) nekeisti sumos, gavėjo ar kitų mokėjimo operacijos savybių.

3. Teisė pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga mokėtojai nesuteikiama, kai mokėjimo sąskaita nėra pasiekama internetu.

4. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais reikalavimais ir tuo atveju, jeigu jie nėra susieti sutartiniais santykiais.

5. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi teisę saugoti mokėjimo paslaugų vartotojo asmens duomenis 3 metus, jeigu kiti teisės aktai nenustato kitaip.

32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos paslaugas

1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas pageidauja gauti informaciją apie savo mokėjimo sąskaitas, pasitelkdamas sąskaitos informacijos paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo:

1) palaikyti ryšį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėjais naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;

***TAR pastaba.** 1 punktas įsigalioja 2019-09-14.*

2) prašymus gauti duomenis, perduotus naudojantis sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo paslaugomis, vykdyti nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.

2. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas privalo:

1) teikti paslaugas tik gavęs mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą;

2) užtikrinti, kad personalizuoti saugumo duomenys nebūtų prieinami kitiems asmenims, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotoją ir personalizuotą saugumo duomenų išdavėją, ir kad juos sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas perduotų užtikrindamas perduodamų duomenų saugumą;

3) kiekvieno ryšių seanso metu nurodyti savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;

4) palaikyti ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju ir mokėjimo paslaugų vartotoju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;

***TAR pastaba.** 4 punktas įsigalioja 2019-09-14.*

5) turėti prieigą tik prie nurodytų mokėjimo sąskaitų ir susijusių mokėjimo operacijų informacijos ir gauti su mokėjimo sąskaitomis ir susijusiomis mokėjimo operacijomis susijusių asmens duomenų tik tiek, kiek jų būtina minėtoms paslaugoms teikti;

6) neprašyti su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant sąskaitos informacijos paslaugą, nėra laikomi neskelbtiniais mokėjimo duomenimis;

7) laikydamasis duomenų apsaugos reikalavimų nerinkti, nenaudoti ir nekaupiti duomenų kitais tikslais, negu siekdamas suteikti sąskaitos informacijos paslaugą.

3. Teisė pasinaudoti sąskaitos informacijos paslauga mokėjimo paslaugų vartotojui nesuteikiama, kai mokėjimo sąskaita nėra pasiekama internetu.

4. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais reikalavimais ir tuo atveju, jeigu jie nėra susieti sutartiniais santykiais.

5. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas turi teisę saugoti mokėjimo paslaugų vartotojo asmens duomenis 3 metus, jeigu kiti teisės aktai nenustato kitaip.

33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas

1. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų limito mokėjimo operacijoms, jeigu sutikimas įvykdyti tas mokėjimo operacijas duodamas naudojant mokėjimo priemonę, kuriai galima nustatyti išlaidų limitą.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, jeigu dėl to yra susitarta bendrojoje sutartyje. Tokiu atveju mokėjimo priemonė gali būti blokuojama dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam neautorizuotam ar nesąžiningam mokėjimo priemonės naudojimui, arba jeigu naudojama mokėjimo priemonė su kredito linija ir labai padidėja rizika, kad mokėtojas gali neįvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi informuoti mokėtoją apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jeigu įmanoma, iki blokuodamas mokėjimo priemonę ir ne vėliau kaip tuoj pat ją užblokavęs, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų saugumo priemonės ar būtų draudžiama pagal kitus teisės aktus.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi panaikinti mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeisti nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.

5. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali sąskaitos informacijos paslaugos teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyvių ir tinkamai pagrįstų priežasčių, susijusių su to sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo arba to mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi informuoti mokėtoją, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta, ir nurodyti tokio veiksmo priežastis. Tokia informacija, jeigu įmanoma, pateikiama mokėtojui prieš atsisakant suteikti

prieigą ir ne vėliau kaip tuoj pat atsisakius ją suteikti, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas susilpnintų saugumo priemones ar būtų draudžiamas pagal kitus teisės aktus.

6. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi panaikinti sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo prieigos prie mokėjimo sąskaitos ribojimą, nurodytą šio straipsnio 5 dalyje, kai nebelieka priežasčių nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos.

7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi iš karto pranešti priežiūros institucijai apie incidentą, susijusį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju. Pranešime turi būti pateikiami su tuo atveju susiję duomenys ir nurodomos priežastys, dėl kurių nebuvo suteikta prieiga prie mokėjimo sąskaitos. Priežiūros institucija, įvertinusi tą atvejį, turi teisę, jeigu būtina, imtis reikiamų priemonių.

8. Priežiūros institucija nustato šio straipsnio 7 dalyje nurodyto pranešimo turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.

34 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis

1. Mokėjimo paslaugų vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, pareigos:

1) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas. Šios sąlygos turi būti objektyvios, nediskriminacinės ir proporcingos;

2) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba jo nurodytam subjektui.

2. Mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys.

35 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjo, išduodančio mokėjimo priemonę, pareigos:

1) užtikrinti, kad, be mokėjimo priemonės vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, personalizuotais saugumo duomenimis negalėtų naudotis kiti asmenys;

2) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui anksčiau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;

3) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas, kai nebelieka blokavimo priežasčių. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui priemones, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo dienos jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;

4) suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę pateikti šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą nemokamai. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę prašyti atlyginti tik tiesiogiai su mokėjimo priemonės pakeitimu susijusias išlaidas;

5) užkirsti kelią naudotis mokėjimo priemone, kai mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė pranešimą šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo priemonės ir personalizuoatų saugumo duomenų siuntimą mokėjimo paslaugų vartotojui.

36 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir nurašytų lėšų grąžinimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina nurašytas lėšas mokėtojui tik tuo atveju, jeigu mokėtojas, sužinojęs apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių pagal šio įstatymo 38, 51 ir 52 straipsnius gali būti pateikiami reikalavimai, apie tai praneša savo mokėjimo paslaugų teikėjui nedelsdamas, ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo lėšų nurašymo datos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas netaikomas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos mokėjimo paslaugų vartotojui apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti šio įstatymo nustatyta tvarka.

3. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, nurašytas lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, mokėtojui grąžina sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas šio įstatymo 38 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 51 straipsnio 1–5 dalyse nustatyta tvarka.

37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas

1. Jeigu mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamos paslaugos trūkumai.

2. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti jo teikiamos mokėjimo paslaugos trūkumai.

3. Kai mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi pateikti įrodymų, kuriais patvirtinamas mokėtojo sukčiavimas arba didelis neatsargumas.

38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos po to, kai sužino arba būna informuotas apie neautorizuotą mokėjimo operaciją, mokėtojui turi grąžinti neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ir apie šias priežastis raštu praneša priežiūros institucijai. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat turi užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.

2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, turi grąžinti mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta.

3. Jeigu mokėjimo operacija buvo neautorizuota dėl nuo mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo priklausančių aplinkybių, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu turi jam kompensuoti patirtus nuostolius arba sumas, sumokėtas grąžinant lėšas mokėtojui, įskaitant neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą.

4. Kituose įstatymuose, taikomuose mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai bendrajai sutarčiai arba, jeigu taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo

sudarytai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenurodytų šiame straipsnyje, atlyginimas.

5. Priežiūros institucija nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.

39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Mokėtoju gali tapti dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 50 eurų, kai šie nuostoliai patirti dėl:

- 1) prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo;
- 2) neteisėto mokėjimo priemonės pasisavinimo.

2. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių, jeigu:

1) jis iki mokėjimo operacijos įvykdymo negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės praradimo, vagystės arba neteisėto pasisavinimo, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai;

2) nuostoliai yra patirti dėl mokėjimo paslaugų teikėjo, jo darbuotojo, tarpininko, filialo ar asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, veiksmų ar neveikimo.

3. Mokėtoju tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų. Tokiais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatytas didžiausios nuostolių sumos ribojimas netaikomas.

4. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja saugesnio autentiškumo patvirtinimo, mokėtoju dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai tenka tik tuo atveju, jeigu jis veikė nesąžiningai. Kai gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko saugesnio autentiškumo patvirtinimo reikalavimų, jis kompensuoja mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui padarytą žalą.

5. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės po to, kai pateikia šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai.

6. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesudaro sąlygų bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, nuostoliai, atsiradę dėl mokėjimo priemonės neautorizuoto naudojimo, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.

40 straipsnis. Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma

1. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo arba per gavėją vykdamas mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją ir tuo metu, kai mokėtojas duoda sutikimą vykdyti

mokėjimo operaciją, tiksli operacijos suma nėra žinoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali rezervuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jeigu mokėtojas davė sutikimą dėl konkrečios lėšų sumos rezervavimo.

2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, gavęs informaciją apie tikslią mokėjimo operacijos sumą, ir ne vėliau kaip iš karto, gavęs mokėjimo nurodymą, privalo panaikinti pagal šio straipsnio 1 dalį atliktą lėšų rezervavimą mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.

41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti visą gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma;

2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas, atsižvelgdamas į savo ankstesnes išlaidas, bendrosios sutarties sąlygas ir kitas aplinkybes, išskyrus aplinkybes, susijusias su valiutos keitimu, kai vykdant mokėjimo operaciją buvo taikomas valiutos keitimo kursas, dėl kurio mokėtojas susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju šio įstatymo nustatyta tvarka.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia duomenis apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų egzistavimą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo grąžinti mokėtojui visą įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.

4. Kai vykdomos tiesioginio debeto operacijos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnyje, mokėtojas turi besąlygišką teisę atgauti autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą. Tokiu atveju *mutatis mutandis* taikomi šio straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatyti terminai.

5. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad mokėtojas neturi teisės į gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimą, jeigu mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui ir, kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti likus ne mažiau kaip keturioms savaitėms iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį.

6. Mokėtojas per 8 savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos, turi teisę prašyti mokėjimo paslaugų teikėjo grąžinti gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą.

7. Mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs prašymą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, per 10 darbo dienų grąžina visą sumą arba nurodo priežastis, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, o jeigu mokėtojas yra vartotojas, – nurodo ir tokio atsisakymo apskundimo tvarką. Mokėjimo paslaugų teikėjas neturi teisės atsisakyti grąžinti mokėjimo operacijos sumą šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju.

V SKYRIUS

MOKĖJIMO OPERACIJŲ VYKDYMAS

42 straipsnis. Mokėjimo nurodymo gavimo momentas

1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną.

1 dalies redakcija nuo 2019-10-20:

1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Lėšos iš mokėtojo sąskaitos negali būti nurašomos anksčiau, negu gaunamas mokėjimo nurodymas. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną.

2. Mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tokiu atveju laikoma, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą sutartą dieną. Jeigu sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną.

43 straipsnis. Atsisakymas vykdyti arba inicijuoti mokėjimo nurodymą

1. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, apie tai turi būti pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui nurodant

atsisakymo priežastis ir tai, kaip turi būti ištaisytos klaidos, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo nurodymą, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas techniškai neįmanomas arba tai draudžia kiti teisės aktai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba sudaro sąlygas su juo susipažinti nedelsdamas, ne vėliau kaip per šio įstatymo 46 straipsnyje nustatytus terminus. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ima komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymą, kurį vykdyti atsisakė, jeigu atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.

3. Kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

4. Mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti šio įstatymo nustatyta tvarka, laikomas negautu.

44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis.

2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo arba gavėjo ar per gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui davė sutikimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją. Tačiau jeigu atliekamas tiesioginis debetas, mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.

3. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.

4. Pasibaigus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymo atšaukimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.

45 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai turi pervesti visą mokėjimo operacijos sumą ir negali atskaityti komisinio atlyginimo iš pervestos sumos, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą išimtį.

2. Gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito tiesiogiai su mokėjimo operacija susijusį komisinį atlyginimą iš pervedamos sumos prieš įskaitydamas ją į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju teikiant informaciją gavėjui apie įvykdytą mokėjimo operaciją visa mokėjimo operacijos suma ir komisinis atlyginimas turi būti nurodomi atskirai.

3. Jeigu iš pervestos sumos atskaitomas kitas, negu nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, komisinis atlyginimas, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai

1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurai, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija yra inicijuojama popieriniu dokumentu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas mokėjimo operacijos įvykdymo terminas taip pat taikomas Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nesusitaria dėl kito, ne ilgesnio negu 4 darbo dienos, termino.

3. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o kai

mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.

4. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo operacijos sumą, nustato lėšų įskaitymo datą ir sudaro galimybę gavėjui naudotis mokėjimo operacijos suma gavėjo sąskaitoje šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda gavėjo ar per gavėją inicijuotą mokėjimo nurodymą per gavėjo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą terminą. Mokėjimo nurodymas atlikti tiesioginį debetą turi būti perduotas per sutartą terminą, kad būtų sudaryta galimybė atsiskaitymą atlikti sutartą dieną.

47 straipsnis. Mokėjimas, kai mokėtojas ir (arba) gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Kai mokėtojas ir (arba) gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad mokėjimo operacija būtų įvykdyta šio įstatymo 46 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais terminais, o gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti gavėjo galimybę disponuoti gautomis lėšomis šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka.

48 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti grynieji pinigai

1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas, kuris nėra vartotojas, įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų ne vėlesnė kaip kita darbo diena gavus lėšas.

2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų iš karto gavus lėšas.

49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis

1. Lėšų įskaitymo data yra ne vėlesnė negu darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.

2. Tuo atveju, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neperskaičiuoja gautos mokėjimo operacijos valiutos, perskaičiuoja kitos valstybės narės valiutą į eurus arba vienos valstybės narės valiutą į kitos valstybės narės valiutą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto, kai ta suma įskaitoma į gavėjo

mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Ši dalis taikoma ir mokėjimams, atliekamiems vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.

3. Lėšų nurašymo data yra ne ankstesnė negu momentas, kai mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos.

50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai

1. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas nurodo unikalų identifikatorių, toks mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu.

2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 51 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Tokiais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti, taip pat mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą informaciją, reikalingą mokėjimo operacijai atsekti ir lėšoms atgauti.

3. Kai atgauti lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikus prašymą raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną, turi pateikti jam visą turimą informaciją, kuri yra aktuali mokėtojui, kad jis galėtų imtis teisinių priemonių, įskaitant kreipimąsi į teismą, lėšoms atgauti.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinį atlyginimą už lėšų grąžinimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.

5. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalies 2 punkte arba 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą informaciją, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.

51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą

1. Kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas žino ir gali patvirtinti mokėtojui ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.

2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas turi grąžinti mokėtojai neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.

3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas turi įskaityti mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą ir (arba) sudaryti gavėjui galimybę ja disponuoti ir užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs gavėjui skirtos mokėjimo operacijos sumą, negali jos įskaityti į gavėjo sąskaitą, jis nedelsdamas, ne vėliau kaip per 2 darbo dienas, grąžina mokėjimo operacijos sumą mokėtojai.

4. Kai mokėtojo tiesiogiai inicijuota mokėjimo operacija įvykdoma pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo vardu veikiančio mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų (palyginti su situacija, jeigu operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai).

5. Jeigu mokėtojai tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais mokėtojo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir pranešti mokėtojai paieškos rezultatus. Už tai iš mokėtojo negali būti imamas komisinis atlyginimas.

6. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja gavėjas arba mokėjimo nurodymas inicijuojamas per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią dalį ir mokėjimo nurodymas nebuvo perduotas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi nedelsdamas perduoti tą konkretų mokėjimo nurodymą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.

7. Kai gavėjo arba per gavėją inicijuotas mokėjimo nurodymas perduodamas pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.

8. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už gavėjo arba per gavėją inicijuotą mokėjimo operacijos tvarkymą pagal šio įstatymo 49 straipsnio nuostatas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, ir

užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.

9. Kai gavėjo arba per gavėją inicijuota mokėjimo operacija, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio straipsnio 6 ir 8 dalis, neįvykdoma arba netinkamai įvykdoma, už tai mokėtojai atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Atsakingas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas turi grąžinti mokėtojai neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.

10. Šio straipsnio 9 dalyje nurodyta pareiga netaikoma mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įrodo, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, net jei operacija ir buvo įvykdyta pavėluotai. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų (palyginti su situacija, jeigu operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai).

11. Jeigu gavėjui ar per gavėją inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais gavėjo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir pranešti gavėjui paieškos rezultatus. Už tai iš gavėjo negali būti imamas komisinis atlyginimas.

12. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi atlyginti savo mokėjimo paslaugų vartotojams visą komisinį atlyginimą ir palūkanas, kurie tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijų neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi atlyginti savo mokėjimo paslaugų vartotojams palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijų pavėluoto įvykdymo.

52 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas

1. Kai mokėtojas inicijuoja mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi grąžinti mokėtojai neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta.

2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nedelsdamas turi kompensuoti jam visus patirtus nuostolius arba sumas,

sumokėtas grąžinant lėšas mokėtojui, kai mokėjimo operacija buvo neįvykdyta arba netinkamai įvykdyta.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui netaikoma, jeigu jis sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui įrodo, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, kaip nurodyta šio įstatymo 42 straipsnyje, ir kad pagal mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti trūkumai, susiję su operacijos neįvykdymu, netinkamu arba pavėluotu įvykdymu.

53 straipsnis. Atgrėžtinio reikalavimo teisė

1. Jeigu už mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą atsako ne mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip nurodyta šio įstatymo 38, 51 ir 52 straipsniuose, o kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas, atsakingas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas turi kompensuoti visus mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal šio įstatymo 38, 51 ir 52 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko saugesnio autentiškumo patvirtinimo.

2. Papildoma kompensacija gali būti nustatyta pagal mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimus ir šiems susitarimams taikomą teisę.

54 straipsnis. Duomenų apsauga

Mokėjimo sistemų operatoriai ir mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę tvarkyti asmens duomenis, kai tai būtina, ir tik tuos asmens duomenis, kurių reikia mokėjimo paslaugoms teikti, ir siekdami užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Asmens duomenys tvarkomi ir informacija apie asmens duomenų tvarkymą asmenims teikiama asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

55 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos dėl Europos Sąjungos mokėjimo schemos

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia kredito pervedimo paslaugą veikdamas kaip mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, privalo užtikrinti lėšų įskaitymą į gavėjo mokėjimo sąskaitą pagal kredito pervedimų nurodymus, inicijuotus pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisykles iš bet kurioje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia tiesioginio debeto paslaugą veikdamas kaip mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, privalo užtikrinti lėšų nurašymą iš mokėtojo sąskaitos pagal tiesioginio debeto nurodymus, inicijuotus pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisykles iš bet kurioje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo.

3. Šio straipsnio 2 dalis taikoma tik tiesioginio debeto paslaugai, kuri teikiama vartotojams kaip mokėtojams.

VI SKYRIUS

OPERACINĖ IR SAUGUMO RIZIKA IR AUTENTIŠKUMO PATVIRTINIMAS

56 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi nustatyti rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdoma su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusi operacinė ir saugumo rizika. Šioje sistemoje turi būti nustatytos veiksmingos incidentų valdymo procedūros, įskaitant didelių operacinių ir saugumo incidentų nustatymą ir klasifikavimą.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi priežiūros institucijai periodiškai pateikti atnaujintą ir visapusišką su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios operacinės ir saugumo rizikos ir įgyvendintų šios rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų tinkamumo vertinimo informaciją. Priežiūros institucija nustato šios informacijos teikimo tvarką ir dažnumą.

3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos parengtas gaires, kaip nurodyta Direktyvos Nr. 2015/2366 95 straipsnio 3 dalyje, nustato mokėjimo paslaugų teikėjams reikalavimus, susijusius su saugumo priemonių parengimu, įgyvendinimu ir stebėseną, įskaitant reikalavimus dėl sertifikavimo procesų.

57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus

1. Įvykus dideliame operaciniame ar saugumo incidentui, mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nedelsdami apie jį pranešti priežiūros institucijai.

2. Kai incidentas turėjo arba gali turėti įtakos mokėjimo paslaugų vartotojų finansiniams interesams, mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas privalo informuoti savo mokėjimo paslaugų vartotojus apie incidentą ir visas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamus incidento padarinius.

3. Gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, priežiūros institucija nedelsdama pateikia Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui atitinkamą išsamią

informaciją apie incidentą. Priežiūros institucija, įvertinusi incidento svarbą kitoms Lietuvos Respublikos institucijoms, nedelsdama informuoja jas apie incidentą.

4. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą iš Europos bankininkystės institucijos arba Europos Centrinio Banko apie kitoje valstybėje narėje įvykusį didelį operacinį ar saugumo incidentą arba gavusi pranešimą iš Europos Centrinio Banko apie su mokėjimo sistemomis susijusias problemas, imasi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant užtikrintas finansų sistemos saugumas.

5. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos parengtas gaires, kaip nurodyta Direktyvos 2015/2366 96 straipsnio 3 dalies a punkte, nustato reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų didelių operacinių ir saugumo incidentų klasifikavimo, dėl pranešimo apie tokius incidentus turinio ir pateikimo tvarkos.

6. Mokėjimo paslaugų teikėjai priežiūros institucijai turi periodiškai pateikti statistinius duomenis apie sukčiavimus, susijusius su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Priežiūros institucija nustato teikiamos statistinės informacijos turinį, teikimo tvarką ir dažnumą. Priežiūros institucija pateikia apibendrintus duomenis Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui.

58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo taikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kai mokėtojas:

- 1) internetu arba kitomis nuotolinio ryšio priemonėmis prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos;
- 2) inicijuoja elektroninę mokėjimo operaciją;
- 3) nuotolinio ryšio priemone vykdo bet kokią veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.

TAR pastaba. 1 dalis įsigalioja 2019-09-14.

2. Kai inicijuojama nuotolinė mokėjimo operacija, mokėjimo paslaugų teikėjai turi taikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kuri užtikrintų dinamišką kiekvienos mokėjimo operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.

TAR pastaba. 2 dalis įsigalioja 2019-09-14.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali netaikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūros Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies b punkte, nustatytais atvejais.

TAR pastaba. 3 dalis įsigalioja 2019-09-14.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi turėti tinkamas saugumo priemones, kuriomis būtų apsaugotas personalizuotų saugumo duomenų konfidencialumas ir vientisumas.

5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai informacijos prašoma per sąskaitos informacijos paslaugos teikėją.

6. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo leisti remtis autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias jis nustato mokėjimo paslaugų vartotojui, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjams, kaip nustatyta šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams, kaip nustatyta šio straipsnio 1 ir 4 dalyse.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos atsižvelgiant į Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, nustatytus reikalavimus.

TAR pastaba. 7 dalis įsigalioja 2019-09-14.

59 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus

Priežiūros institucija turi teisę nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus, kiek tai neprieštarauja Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies d punkte, nuostatoms, jeigu tie reikalavimai yra susiję su:

- 1) saugiu ir patikimu atvirojo ryšio sąsajų veikimu;
- 2) atvirojo ryšio sąsajų prieinamumu mokėjimo inicijavimo paslaugos ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams;
- 3) konkurencijos mokėjimų rinkoje skatinimu.

VII SKYRIUS

SU MOKĖJIMO SĄSKAITA SUSIJĘS KOMISINIS ATLYGINIMAS, JO PALYGINAMUMAS IR SKAIDRUMAS

60 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos

1. Priežiūros institucija parengia tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir nustato jo sudarymo kriterijus. Šiame sąrašė nurodomos su kiekviena paslauga susijusios standartizuotos sąvokos ir jų apibrėžtys.

2. Tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.

3. Priežiūros institucija kas 4 metus įvertina ir prireikus atnaujiną šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą. Priežiūros institucija

vertinimo rezultatus ir prireikus atnaujintą tipiškesnių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą teikia Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.

61 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas per protingą terminą iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos su vartotoju sudarymo dienos privalo vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikti informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą, kuriame pateikiamos į šio įstatymo 60 straipsnyje nurodytą tipiškesnių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą įtrauktų paslaugų standartizuotos sąvokos ir nurodomas komisinis atlyginimas už kiekvieną mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamą paslaugą.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas, turi teisę informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą pateikti kartu su informacija apie mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas, jeigu yra įvykdyti visi šiame straipsnyje nustatyti su informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento pateikimu susiję reikalavimai.

3. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia vieną arba daugiau paslaugų kaip su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinio dalį, informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente turi būti nurodyta:

- 1) komisinis atlyginimas už visą su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinį;
- 2) su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinį sudarančios paslaugos ir jų skaičius;
- 3) papildomas komisinis atlyginimas už kiekvieną paslaugą, kai viršijamas su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinį sudarančių paslaugų skaičius.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti vartotojui sąvokų žodyną, kuriame turi būti nurodytos į tipiškesnių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą įtrauktų paslaugų standartizuotos sąvokos, su jomis susijusios sąvokos ir jų apibrėžtys, kaip nurodyta šio įstatymo 60 straipsnyje. Šis sąvokų žodynas, įskaitant kitų sąvokų apibrėžtis, turi būti neklaidinantis, parengtas aiškiai, nedviprasmiškai ir ne technine kalba.

5. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas būtų bet kuriuo metu prieinami vartotojams. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas pateikiami lengvai prieinamu būdu – mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ją turi, ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas vartotojo prašymu raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną teikiami nemokamai.

6. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento turinio ir formos reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento techninius įgyvendinimo standartus.

TAR pastaba. 61 straipsnis įsigalioja 2018-11-01.

62 straipsnis. Komisinio atlyginimo ataskaita

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo ne rečiau kaip kiekvienų kalendorinių metų pradžioje nemokamai pateikti vartotojui viso su mokėjimo sąskaita susijusio komisinio atlyginimo praėjusių metų ataskaitą. Nutraukus bendrąją sutartį dėl mokėjimo sąskaitos, komisinio atlyginimo ataskaita vartotojui pateikiama už laikotarpį nuo kalendorinių metų pradžios iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos nutraukimo dienos.

2. Komisinio atlyginimo ataskaita sudaroma ir vartotojui teikiama atskiru dokumentu mokėjimo paslaugų teikėjo ir vartotojo sutartu būdu. Vartotojo prašymu pateikiama komisinio atlyginimo ataskaitos kopija popieriuje.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas komisinio atlyginimo ataskaitą gali pateikti kartu su teikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, kaip numatyta šio įstatymo III skyriuje.

4. Priežiūros institucija nustato detalius komisinio atlyginimo ataskaitos formos, turinio ir teikimo reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus komisinio atlyginimo ataskaitos techninius įgyvendinimo standartus.

TAR pastaba. 62 straipsnis įsigalioja 2018-11-01.

63 straipsnis. Informacija vartotojams

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir vartotojams viešai prieinamoje informacijoje vartoti paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotas sąvokas, kai teikiamos tokios paslaugos.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente ir komisinio atlyginimo ataskaitoje turi teisę vartoti prekių ženklo pavadinimus, jeigu šie prekių ženklo pavadinimai vartojami kartu su paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotomis sąvokomis ir yra antriniai tokių paslaugų pavadinimai.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir viešai vartotojams prieinamoje informacijoje nurodydamas paslaugas vartoti prekių

ženklų pavadinimus, jeigu, kai taikoma, aiškiai nurodomos paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotos sąvokos.

TAR pastaba. 63 straipsnis įsigalioja 2018-11-01.

64 straipsnis. Lyginamoji svetainė

1. Priežiūros institucija administruoja interneto svetainę, kuria vartotojai gali nemokamai naudotis ir kurioje pateikiamas komisinio atlyginimo, kurį mokėjimo paslaugų teikėjai taiko už paslaugas, įtrauktas į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, palyginimas ir kita su mokėjimo paslaugomis susijusi informacija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje:

- 1) mokėjimo paslaugų teikėjai neturi būti diskriminuojami dėl paieškos rezultatų;
- 2) aiškiai nurodomas interneto svetainės savininkas;
- 3) pateikiami aiškūs ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis bus lyginamas komisinis atlyginimas;
- 4) informacija pateikiama paprasta ir nedviprasmiška kalba ir vartojamos paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotos sąvokos;
- 5) pateikiama tiksli ir naujausia informacija ir nurodoma, kada interneto svetainė buvo paskutinį kartą atnaujinta;
- 6) pateikiama informacija apie siūlomą platų mokėjimo sąskaitų pasirinkimą, apimančią didelę rinkos dalį, ir, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, tai yra aiškiai nurodoma prieš pateikiant rezultatus;
- 7) numatoma pranešimo dėl neteisingos informacijos apie paskelbtą komisinį atlyginimą procedūra.

3. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje reikalavimus ir detalius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl informacijos pateikimo priežiūros institucijai.

TAR pastaba. 64 straipsnis įsigalioja 2018-11-01.

65 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos, įtrauktos į paslaugų rinkinius, apimančius kitą produktą arba paslaugą

1. Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paslaugų rinkinio, apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją, ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra, – pateikti atskirą informaciją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paslaugų rinkinį įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, siūlydamas bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos, kuri teikiama kaip paslaugų rinkinio, apimančio kitą produktą arba paslaugą, dalis, pakeitimus, privalo laikytis šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies reikalavimų ir, jeigu vartotojas nesutinka su siūlomais pakeitimais, privalo be jokių neigiamų pasekmių ir apribojimų vartotojui užtikrinti jo teisę nutraukti bendrąją sutartį arba pasinaudoti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga.

65 straipsnio redakcija nuo 2019-05-01:

65 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos siejimas ir grupavimas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali taikyti mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos grupavimą. Tokiu atveju jis privalo informuoti vartotoją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su mokėjimo sąskaita ir kiekvienu iš kitų į tą paslaugų grupę įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, jeigu jie būtų išigyjami atskirai.

2. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas taiko mokėjimo sąskaitos ir kito su mokėjimo sąskaita nesusijusio produkto arba paslaugos grupavimą, jis privalo be jokių apribojimų, atsižvelgdamas į pagal šio straipsnio 1 dalies reikalavimus pateiktą informaciją, vartotojui užtikrinti jo teisę nutraukti bendrąją sutartį dėl mokėjimo sąskaitos arba pasinaudoti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga.

3. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali taikyti vartotojo mokėjimo sąskaitos, atidarytos eurai, ir terminuotojo indėlio, laidavimo ir garantijos, kuriais vartotojas užtikrina trečiųjų asmenų prievolių mokėjimo paslaugų teikėjui vykdymą, susiejimo. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi tik teisę reikalauti, kad vartotojas, sudarydamas sutartį dėl šioje dalyje nurodytų paslaugų, turėtų riboto naudojimo mokėjimo sąskaitą, skirtą tai paslaugai administruoti. Tokia mokėjimo sąskaita atidaroma, tvarkoma, uždaroma ir su ja susijusios paslaugos, skirtos perkamai paslaugai administruoti, turi būti teikiamos nemokamai.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas, siūlydamas bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos, kuri yra susieta su kita, negu šio straipsnio 3 dalyje nustatyta, su mokėjimo sąskaita nesusijusia paslauga ar produktu, pakeitimus, privalo laikytis šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies reikalavimų ir, jeigu vartotojas nesutinka su siūlomais pakeitimais, privalo be jokių neigiamų padarinių ir apribojimų vartotojui užtikrinti jo teisę nutraukti bendrąją sutartį arba pasinaudoti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga.

VIII SKYRIUS

MOKĖJIMO SĄSKAITOS PERKĖLIMAS

66 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga

Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bet kuriam vartotojui, kuris Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atsidaro arba turi mokėjimo sąskaitą, suteikti ta pačia valiuta turimos mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą, kaip nustatyta šio įstatymo 67 straipsnyje.

67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai

1. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs vartotojo prašymą, privalo pradėti teikti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą. Jeigu yra du arba daugiau mokėjimo sąskaitos savininkų, turi būti gautas kiekvieno mokėjimo sąskaitos savininko prašymas. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Vartotojo prašymas teikiamas lietuvių kalba arba kita šalių sutarta kalba. Vartotojo prašymas teikiamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną. Vartotojui pateikus prašymą raštu popieriuje, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia vartotojui prašymo kopiją.

3. Vartotojas prašyme turi:

1) pateikti perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų veiksmų;

2) pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 6 dalyje nurodytų veiksmų;

3) teisę nurodyti, kurie gaunami kredito pervedimai, periodinio pervedimo nurodymai ir vartotojo pateikti tiesioginio debeto sutikimai turi būti perkeliami;

4) teisę nurodyti datą, nuo kurios turi būti vykdomi periodinio pervedimo nurodymai ir tiesioginio debeto operacijos iš gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytos arba turimos mokėjimo sąskaitos. Nurodyta data turi būti ne ankstesnė kaip 13 darbo dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.

4. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per 2 darbo dienas nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vartotojo prašymo gavimo dienos nurodo perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui, jeigu tai nurodyta vartotojo prašyme, atlikti šiuos veiksmus:

1) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui esamų perkeliamų periodinio pervedimo nurodymų sąrašą ir turimą informaciją apie perkeliamus tiesioginio debeto sutikimus;

2) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir šio vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktas per paskutinius 13 mėnesių;

3) nebepriimti tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų nuo vartotojo prašyme nurodytos datos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į kitą vartotojo mokėjimo sąskaitą sistemas;

4) atšaukti periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos datos;

5) vartotojo prašyme nurodytą dieną pervesti vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą;

6) vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaryti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje turimą mokėjimo sąskaitą.

5. Gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo nurodymu perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šiuos veiksmus:

1) per 5 darbo dienas nuo gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymo gavimo dienos išsiunčia gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą informaciją;

2) nebepriima tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų į mokėjimo sąskaitą nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo turimą arba atidarytą sąskaitą sistemas. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėtoją arba gavėją apie priežastis, dėl kurių mokėjimo operacija nebuvo priimta;

3) atšaukia periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos;

4) vartotojo prašyme nurodytą dieną perveda vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą;

5) nepažeisdamas šio įstatymo 15 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaro mokėjimo sąskaitą, jeigu vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi jokių neįvykdytų įsipareigojimų ir jeigu yra įvykdyti visi šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti veiksmai. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo mokėjimo sąskaitos.

6. Per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos informacijos iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gavimo dienos gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, jeigu tai numatyta vartotojo prašyme, taip, kaip jame nurodyta, ir tiek, kiek leidžia perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba vartotojo pateikta informacija, atlieka šiuos veiksmus:

1) parengia vartotojo prašomus periodinio pervedimo nurodymus ir juos pradeda vykdyti nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos;

2) atlieka visus būtinus parengiamuosius veiksmus, kad galėtų nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos vykdyti tiesioginio debeto operacijas, ir šias operacijas vykdo;

3) kai taikoma, informuoja vartotojus apie jų teises pagal Reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punkto nuostatas;

4) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems mokėtojams, kurie periodiškai vykdo kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir perduoda mokėtojams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojams informuoti;

5) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems gavėjams, kurie naudojami tiesioginiu debetu lėšoms iš vartotojo mokėjimo sąskaitos nurašyti, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir datą, nuo kurios mokėjimai naudojantis tiesioginiu debetu turi būti nurašomi iš tos mokėjimo sąskaitos, ir perduoda gavėjams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją gavėjams informuoti.

7. Kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti mokėtojams arba gavėjams šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytą informaciją, o ne prašyti pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, kad tai atliktų gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per šio straipsnio 6 dalyje nurodytą terminą pateikia vartotojui tipinę pažymą, kurioje nurodyti vartotojo mokėjimo sąskaitos duomenys ir prašyme nurodyta mokėjimo sąskaitos naudojimo pradžios data.

8. Nepažeisdamas šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalies reikalavimų, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki vartotojo prašyme nurodytos dienos, kad mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimo metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui.

9. Kai vartotojo mokėjimo sąskaita, esanti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, perkeliama į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pradėti teikti paslaugų, kurių įprastai neteikia.

68 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos vartotojams, atidarantiems mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje

1. Jeigu vartotojas pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, gavęs vartotojo prašymą, privalo:

1) nemokamai pateikti vartotojui visų esamų periodinio pervedimo nurodymų ir tiesioginio debeto sutikimų, kai jų yra, sąrašą, taip pat turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, kurios vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktos per paskutinius 13 mėnesių;

2) pervesti vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į naujojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje vartotojo atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą, jeigu vartotojo prašyme pateikti išsamūs duomenys, leidžiantys identifikuoti naująjį mokėjimo paslaugų teikėją ir vartotojo mokėjimo sąskaitą;

3) uždaryti vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą, kai tai nurodyta vartotojo prašyme.

2. Nepažeisdamas šio įstatymo 15 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, jeigu vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi neįvykdytų įsipareigojimų, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus veiksmus įvykdo vartotojo prašyme nurodytą dieną, kuri turi būti ne ankstesnė kaip 6 darbo dienos nuo tos dienos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gavo vartotojo prašymą, nebent šalys būtų susitarusios kitaip. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos.

3. Kai vartotojas turi mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir prašo atidaryti mokėjimo sąskaitą Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, kitos valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjo parengtas mokėjimo operacijų sąrašas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, nelaikomas įsipareigojimu naujam mokėjimo paslaugų teikėjui pradėti teikti paslaugas, kurių jis neteikia.

69 straipsnis. Su mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga susijęs komisinis atlyginimas

1. Perduodantysis ir gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjai privalo sudaryti galimybę vartotojui nemokamai susipažinti su jų turima vartotojo asmenine informacija apie esamus periodinio pervedimo nurodymus ir tiesioginio debeto operacijas.

2. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, kurios jis prašo pagal šio įstatymo 67 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktus, už tai netaikydamas komisinio atlyginimo vartotojui arba gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.

3. Jeigu perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojui už turimos bendrosios sutarties nutraukimą taiko komisinį atlyginimą, jis turi atitikti šio įstatymo 15 straipsnio 5 ir 8 dalių reikalavimus.

4. Jeigu perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui komisinį atlyginimą už šio įstatymo 67 straipsnyje nurodytas paslaugas, išskyrus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas paslaugas, komisinis atlyginimas, taikomas už visas šias paslaugas, turi atitikti faktines mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas ir neviršyti šio įstatymo 73 straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo dydžio daugiau kaip 3 kartus.

70 straipsnis. Informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad vartotojui būtų prieinama ši informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą:

- 1) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos kiekvienu mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etapu, kaip nurodyta šio įstatymo 67 straipsnyje;
- 2) atitinkamų mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etapų užbaigimo terminai;
- 3) komisinis atlyginimas, jeigu taikomas, už mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą;
- 4) informacija, kurią vartotojo bus paprašyta pateikti;
- 5) šio įstatymo 91 straipsnyje nurodyta vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra;
- 6) informacija apie indėlių ir (arba) įsipareigojimų investuotojams draudimą Lietuvos Respublikoje arba, kai taikoma, kitas indėlių garantijų schemas kitose valstybėse narėse.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija vartotojui turi būti prieinama nemokamai raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną visose vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjo patalpose, nuolat skelbiama mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje ir pateikiama vartotojo prašymu.

IX SKYRIUS

PAGRINDINĖ MOKĖJIMO SĄSKAITA

71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas

1. Teisėtai gyvenantys vartotojai turi teisę kreiptis į Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančią kredito įstaigą (toliau šiame skyriuje – įstaiga), teikiančią pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo.

2. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą privalo teikti įstaigos, teikiančios šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose nurodytas paslaugas vartotojams. Priežiūros

institucija sudaro ir tvarko įstaigų, teikiančių pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, sąrašą ir jį skelbia savo interneto svetainėje. Įstaigos įrašomos į pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugos teikėjų sąrašą, išbraukiamos iš šio sąrašo ir šis sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

3. Įstaiga, gavusi vartotojo prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudariusi su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, atidaro pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Vartotojas, turintis mokėjimo sąskaitą įstaigoje, teikiančioje pagrindinę mokėjimo sąskaitos paslaugą, turi teisę nurodyti pakeisti šią mokėjimo sąskaitą į pagrindinę mokėjimo sąskaitą toje įstaigoje neatlygintinai, išsaugant unikalų mokėjimo sąskaitos numerį, ir turi teisę pagrindinę mokėjimo sąskaitą neatlygintinai pakeisti į kitą mokėjimo sąskaitą. Vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos pakeitimo į pagrindinę mokėjimo sąskaitą procedūra vykdoma *mutatis mutandis* laikantis šiame straipsnyje nustatytos pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo tvarkos.

4. Įstaiga, nepagrįstai neapsunkindama vartotojo, turi teisę prašyti, kad vartotojas, pateikęs prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, pagrįstų savo profesinius, ekonominius, socialinius arba asmeninius ryšius su Lietuvos Respublika. Įstaiga turi teisę prašyti vartotojo pateikti dokumentus, kuriais patvirtinami vartotojo ryšiai su Lietuvos Respublika.

5. Įstaiga nedelsdama, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo vartotojo prašymo ir visos reikiamos informacijos gavimo dienos, priima sprendimą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudaro su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba priima sprendimą atsisakyti ją atidaryti.

6. Įstaiga privalo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jeigu ją atidarius būtų pažeistos Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatos dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių. Šiuo atveju įstaiga turi imtis atitinkamų priemonių, nurodytų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.

7. Įstaiga, įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą, privalo atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Įstaiga turi teisę neatidaryti pagrindinės mokėjimo sąskaitos šiais atvejais:

1) Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis, išskyrus atvejį, kai vartotojas informuoja, kad jis yra gavęs pranešimą, kad jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Šiuo atveju įstaiga turi teisę remtis vartotojo pasirašytu patvirtinimo dokumentu arba vartotojo sutikimu tikrinti, ar vartotojas Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis;

2) vartotojas nepagrindė savo ryšių su Lietuvos Respublika, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje.

8. Įstaiga, priėmusi sprendimą atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, nedelsdama raštu popieriuje arba naudodama kitą patvariąją laikmeną nemokamai informuoja vartotoją ir nurodo konkrečias atsisakymo priežastis, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos arba Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo tikslams. Įstaiga informuoja vartotoją apie sprendimo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą apskundimo tvarką, vartotojo teisę kreiptis į ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją ir nurodo jos kontaktinius duomenis.

9. Įstaiga turi užtikrinti, kad pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas nebūtų siejamas su reikalavimu įsigyti papildomų paslaugų arba įstaigos vertybinių popierių, išskyrus atvejus, kai šis reikalavimas taikomas visiems įstaigos klientams.

72 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės

1. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančios mokėjimo paslaugos ir mokėjimo operacijos:

1) mokėjimo sąskaitos atidarymas, tvarkymas ir uždarymas, taip pat šioms operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;

2) lėšų įmokėjimas ir gaunamų mokėjimų įskaitymas į mokėjimo sąskaitą, taip pat šioms mokėjimo operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;

3) grynųjų pinigų išėmimas iš mokėjimo sąskaitos valstybės narėse klientų aptarnavimo vietose arba iš bankomatų įstaigos darbo arba ne darbo laiku, taip pat šiai mokėjimo operacijai vykdyti reikalingos paslaugos;

4) mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu;

5) klientų aptarnavimo vietose ir (arba) įstaigos internetinėmis priemonėmis atliekamų kredito pervedimų, įskaitant periodinio pervedimo nurodymus, vykdymas valstybės narėse;

6) mokėjimo priemonių, įskaitant mokėjimo kortelę, išdavimas;

7) tiesioginio debeto operacijos.

2. Įstaiga pagrindinę mokėjimo sąskaitą atidaro eurai, nebent su vartotoju susitaria dėl kitos valiutos.

3. Įstaiga privalo užtikrinti galimybę vartotojui valdyti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo pagrindinės mokėjimo sąskaitos įstaigos klientų aptarnavimo vietose ir (arba) naudojantis elektroninėmis priemonėmis.

4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į vartotojų mokėjimo įpročius ir mokėjimų rinkos tendencijas, nustato pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo

operacijų minimalų skaičių per mėnesį ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos minimalią lėšų sumą per mėnesį, už kuriuos įstaiga gali imti ne didesnį, negu šio įstatymo 73 straipsnyje nustatyta, komisinį atlyginimą, taip, kad būtų tenkinami šie kriterijai:

1) šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų paslaugų ir operacijų, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, skaičius turi būti neribotas;

2) minimali šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų suma per mėnesį turi būti pakankama, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius. Konkretus grynujų pinigų išmokėjimo būdas, nurodytas šio straipsnio 1 dalies 3 punkte, nustatomas atsižvelgiant į įstaigos veiklos pobūdį ir jos naudojamus grynujų pinigų išmokėjimo būdus;

3) minimalus šio straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktuose nurodytų mokėjimo operacijų skaičius per mėnesį turi būti pakankamas, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius.

5. Priežiūros institucija, jeigu yra reikšmingų vartotojų mokėjimo elgsenos arba mokėjimų rinkos pokyčių, peržiūri ir prireikus atnaušina pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytus kriterijus pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas įstaiga privalo teikti tomis pačiomis sąlygomis, kokiomis jos yra teikiamos kitas mokėjimo sąskaitas turintiems vartotojams, ir neribodama paslaugų ir operacijų, viršijančių priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių, apimties.

7. Laikydamosi Vartojimo kredito įstatyme nustatytų reikalavimų, įstaiga turi teisę vartotojo prašymu sudaryti sąskaitos kreditavimo sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba papildomai išduoti kredito kortelę. Galimybė naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita negali būti suteikiama reikalaujant įsigyti šią paslaugą ar siejama su šios paslaugos teikimu.

73 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas

1. Įstaiga už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 72 straipsnio 4 dalį, turi teisę imti komisinį atlyginimą, kurio maksimalų dydį per mėnesį kiekvienais metais nustato priežiūros institucija. Maksimalus komisinio atlyginimo dydis turi būti pagrįstas šiais kriterijais:

1) nacionaliniu pajamų lygiu;

2) vidutiniais per vienus metus įstaigų imamais komisiniais atlyginimais, taikomais už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.

2. Vartotojams, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą (toliau – vartotojai, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams), įstaigos už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 72 straipsnio 4 dalį, taikomas komisinis atlyginimas, jeigu taikomas, negali viršyti 50 procentų šio straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas komisinis atlyginimas gali būti taikomas nepaisant to, ar naudojamosi visomis pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančiomis paslaugomis ir mokėjimo operacijomis, jeigu šalys nesusitarė kitaip.

4. Komisinis atlyginimas už paslaugas ir mokėjimo operacijas, viršijančias priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių ir šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą, už kuriuos įstaiga gali taikyti ne didesnį, negu šiame straipsnyje nustatyta, komisinį atlyginimą, negali būti didesnis, negu įprastai įstaigos taikomas komisinis atlyginimas už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.

5. Įstaiga vartotojus, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams, nustato pagal Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos duomenis. Duomenys iš Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos turi būti gaunami ne rečiau kaip vieną kartą per kalendorinį mėnesį.

6. Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos valdytojas su įstaiga sudarytos duomenų teikimo sutarties pagrindu ir joje nustatyta tvarka sudaro įstaigai galimybę naudotis Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos duomenų bazės duomenimis apie piniginės socialinės paramos gavėjus. Įstaigos turi teisę tvarkyti asmens duomenis, kurie leidžia nustatyti, ar vartotojui, besinaudojančiam pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslauga, paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams.

7. Įstaiga šio straipsnio 2 dalyje nurodytą komisinį atlyginimą už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą vartotojams, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams, pradeda taikyti nuo atitinkamų duomenų iš Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos gavimo dienos.

8. Nustatydama maksimalaus komisinio atlyginimo apskaičiavimo tvarką, priežiūros institucija konsultuojasi su visuomene.

74 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas

1. Bendrosioms sutartims dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos taikomi šio įstatymo III skyriaus pirmajame skirsnyje nustatyti reikalavimai, išskyrus atvejus, kai šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyta kitaip.

2. Bendrojoje sutartyje dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos turi būti nurodyta, koks komisinis atlyginimas bus taikomas už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kai vartotojas nebebus laikomas asmeniu, kuriam paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams pagal Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą.

3. Įstaiga turi teisę vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, kai yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) vartotojas pažeidė Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatas dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių arba kitaip tyčia naudojo pagrindinę mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais;

2) pagrindinėje mokėjimo sąskaitoje ilgiau kaip 24 mėnesius iš eilės nebuvo vykdoma jokių mokėjimo operacijų;

3) vartotojas, siekdamas, kad jam būtų atidaryta pagrindinė mokėjimo sąskaita, pateikė neteisingą informaciją;

4) vartotojas nebelaikomas teisėtai gyvenančiu vartotoju;

5) paaiškėja, kad vartotojui Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje yra atidaryta kita mokėjimo sąskaita, suteikianti galimybę naudotis šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nustatytomis paslaugomis.

4. Įstaiga, nusprendusi nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos pagal vieną arba kelis šio straipsnio 3 dalies 2, 4 ir 5 punktus, apie sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pagrindą ir priežastis privalo raštu popieriuje arba naudodama kitą patvariąją laikmeną nemokamai pranešti vartotojui ne vėliau kaip likus 2 mėnesiams iki bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo, išskyrus atvejus, kai šis informacijos atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslams. Kai yra šio straipsnio 3 dalies 1 ar 3 punkte nurodytos aplinkybės, sutartis nutraukiama nedelsiant ir apie tai pranešama vartotojui.

5. Pranešime apie bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimą įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pateikimo įstaigai procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją ir pateikia jos kontaktinius duomenis.

75 straipsnis. Bendroji informacija apie pagrindinę mokėjimo sąskaitą

1. Priežiūros institucija savo interneto svetainėje ir įstaiga savo interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose informuoja vartotojus apie galimybę naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita, jos bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, ir būdus, kaip pasinaudoti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra siekiant išspręsti ginčus.

2. Įstaiga vartotojams nemokamai teikia prieinamą informaciją apie pagrindinei mokėjimo sąskaitai būdingas savybes, su ja susijusius komisinius atlyginimus, jos naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Teikdama šią informaciją, įstaiga aiškiai nurodo, kad norint naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų.

X SKYRIUS

ŠIO ĮSTATYMO VYKDYMO PRIEŽIŪRA IR ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

76 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.

2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo, su jo įgyvendinimu susijusių teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas).

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

3. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, šiuo įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

76¹ straipsnis. Priežiūros institucijos teisės

1. Be kitų Lietuvos banko įstatyme, šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija, atlikdama jai pavestas funkcijas, turi teisę imtis kitų teisėtų priemonių, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nuolat laikytųsi šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija Lietuvos banko įstatymo nustatyta tvarka duoda mokėjimo paslaugų teikėjui šiuos privalomus nurodymus:

1) per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus arba veiklos trūkumus;

2) atkurti iki teisės akto pažeidimo buvusią padėtį;

3) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba teikti dažniau, negu nustatyta teisės aktuose, informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

4) viešai atskleisti papildomą informaciją;

5) atlikti kitus veiksmus arba neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai arba veiklos trūkumai.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti privalomi nurodymai gali būti duodami, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) priežiūros institucija nustato teisės aktų pažeidimų arba mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos trūkumų;

2) priežiūros institucija turi pakankamą pagrindą įtarti, kad šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai gali būti pažeisti;

3) kyla grėsmė mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo vykdyti šio straipsnio 2 dalyje nustatytus privalomus nurodymus priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdami, ne vėliau kaip kitą darbo dieną po nurodymo įvykdymo, apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

77 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga

Informacijai, kurią priežiūros institucija gauna priežiūros tikslu, apsaugoti taikomos Lietuvos banko įstatymo 43 straipsnio nuostatos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

78 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai

1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimų.

2. Reikalavimai priežiūros institucijos rengiamiems patikrinimams yra nustatyti Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos tarnautojai turi Lietuvos banko įstatyme ir šiame įstatyme nustatytas teises.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės

Priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:

- 1) viešai paskelbia teisės akto pažeidimą ir jį padariusį asmenį;
- 2) įspėja dėl teisės akto pažeidimo ir nurodo per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą;
- 3) skiria šiame įstatyme nustatytas baudas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:
 - 1) teikiamos mokėjimo paslaugos, jeigu neturima tam įstatymų nustatyta tvarka suteiktos teisės, arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;
 - 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;
 - 3) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 76¹ straipsnį duoti privalomi nurodymai;
 - 4) trukdoma priežiūros institucijai arba jos įgaliotiems asmenims atlikti patikrinimus;
 - 5) padaromas kitas teisės akto pažeidimas.
2. Poveikio priemonių taikymo tvarką nustato Lietuvos banko įstatymas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

81 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija skiria baudas:
 - 1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų;
 - 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų.
2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotose finansinėse ataskaitose.
3. Jeigu dėl šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jeigu jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti

baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio.

4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu vienas milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.

5. Šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki vieno procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų, – iki 1 500 eurų.

6. Baudos apskaičiuojamos vadovaujantis Lietuvos banko įstatymo 43³ straipsnyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

82 straipsnis. *Neteko galios nuo 2018-08-01*

Straipsnio naikinimas:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

83 straipsnis. *Neteko galios nuo 2018-08-01*

Straipsnio naikinimas:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

84 straipsnis. *Neteko galios nuo 2018-08-01*

Straipsnio naikinimas:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

XI SKYRIUS

PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS BENDRADARBIAVIMAS SU KITŲ VALSTYBIŲ NARIŲ PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOMIS. INFORMACIJOS EUROPOS KOMISIJAI TEIKIMAS

85 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VII–X skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios priežiūros institucijos iniciatyva.

2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia kitų valstybių narių priežiūros institucijoms informaciją, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas.

86 straipsnis. Keitimasis informacija

1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VII–X skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija.

3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susidariusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusią priežiūros instituciją.

87 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti

1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keisti informaciją, kaip tai numatyta šio įstatymo 86 straipsnyje, tik kai yra šios aplinkybės:

1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką;

2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje;

3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje.

2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis.

88 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmestus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus:

- 1) keistis informacija;
- 2) atlikti patikrinimą;
- 3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą.

2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

89 straipsnis. Informacijos Europos Komisijai teikimas

Priežiūros institucija pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas 2 metus Europos Komisijai teikia šią informaciją:

- 1) kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi šio įstatymo 61, 62 ir 63 straipsniuose nustatytų reikalavimų;
- 2) kaip Lietuvos Respublikoje laikomasi reikalavimų užtikrinti, kad veiktų šio įstatymo 64 straipsnyje nurodyta interneto svetainė;
- 3) perkeltų mokėjimo sąskaitų ir atmestų prašymų perkelti mokėjimo sąskaitas skaičių;
- 4) kredito įstaigų, kurios siūlo pagrindines mokėjimo sąskaitas, skaičių, atidarytų pagrindinių mokėjimo sąskaitų ir atmestų prašymų atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą skaičių.

XII SKYRIUS

GINČŲ IR SKUNDŲ (PRAŠYMŲ) NAGRINĖJIMO TVARKA

90 straipsnis. Pareiga nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus (prašymus), susijusius su teikiamomis mokėjimo paslaugomis (toliau – skundas). Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo išnagrinėti rašytinį mokėjimo paslaugų vartotojo skundą ir ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos pateikti išsamų, motyvuotą, dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas. Išskirtiniais atvejais, kai dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio

mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo pateikimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojų skundus nagrinėja neatlygintinai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

2. Skundai dėl mokėjimo paslaugų, teikiamų Lietuvos Respublikoje, nagrinėjami lietuvių kalba arba kita kalba, jeigu taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas

Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

92 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas

1. Kituose įstatymuose, taikomuose mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytai bendrajai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenurodytų šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose, atlyginimas.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas atlyginti vartotojo patirtus finansinius nuostolius, įskaitant komisinius atlyginimus ir palūkanas, kurie susidarė tiesiogiai dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaikė šio įstatymo 67 straipsnyje jam nustatytų pareigų.

3. Atsakomybė pagal šio straipsnio 2 dalį netaikoma, kai yra aplinkybių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis į jas atsižvelgti, negalėjo kontroliuoti, protingai numatyti ir užkirsti kelio joms ar jų pasekmėms atsirasti, nepaisant visų pastangų šių aplinkybių išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėjas turi kitų pareigų, nustatytų Lietuvos Respublikos arba Europos Sąjungos teisės aktuose.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytos netesybos dėl netinkamo sutartinių įsipareigojimų vykdymo turi būti pagrįstos ir proporcingos.

XIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

93 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareiga teikti informaciją

1. Įgyvendindami šio įstatymo VII–IX skyrių, 89 straipsnio nuostatas, mokėjimo paslaugų teikėjai privalo pateikti priežiūros institucijai informaciją apie teikiamas mokėjimo, pagrindinės mokėjimo sąskaitos, mokėjimo sąskaitos perkėlimo ir su mokėjimo sąskaitomis susijusias paslaugas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos detalų turinį, formą ir informacijos teikimo tvarką nustato priežiūros institucija

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjamų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL 2009 L 266, p. 11).

2. 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų euraiis techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL 2012 L 94, p. 22).

3. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausios savybės turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL 2014 L 257, p. 214).

4. 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL 2015 L 123, p. 1).

5. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-1596](#), 2003-06-05, Žin., 2003, Nr. 61-2753 (2003-06-27), i. k. 1031010ISTA0IX-1596
Lietuvos Respublikos mokėjamų įstatymo pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-2404](#), 2004-07-15, Žin., 2004, Nr. 116-4336 (2004-07-27), i. k. 1041010ISTA0IX-2404
Lietuvos Respublikos mokėjamų įstatymo 7 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1351](#), 2007-12-05, Žin., 2007, Nr. 132-5355 (2007-12-15), i. k. 1071010ISTA00X-1351
Lietuvos Respublikos mokėjamų įstatymo 3 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-550](#), 2009-12-10, Žin., 2009, Nr. 153-6888 (2009-12-28), i. k. 1091010ISTA00XI-550
Lietuvos Respublikos mokėjamų įstatymo pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1340](#), 2011-04-21, Žin., 2011, Nr. 52-2515 (2011-05-03), i. k. 1111010ISTA0XI-1340

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 1, 3, 6 straipsnių ir Įstatymo priedo pakeitimo ir papildymo įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1685](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6831 (2011-12-01), i. k. 1111010ISTA0XI-1685

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio, VI ir VII skyrių pakeitimo ir papildymo įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1876](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7767 (2011-12-31), i. k. 1111010ISTA0XI-1876

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2, 3, 6, 7 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-303](#), 2013-05-14, Žin., 2013, Nr. 57-2847 (2013-06-01), i. k. 1131010ISTA0XII-303

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 3 ir 49 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 51 straipsniu ir priedo papildymo įstatymas

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1108](#), 2014-09-23, paskelbta TAR 2014-10-02, i. k. 2014-13429

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 4, 30, 36 ir 45 straipsnių pakeitimo įstatymas

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2561](#), 2016-06-30, paskelbta TAR 2016-07-13, i. k. 2016-20315

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymas

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2699](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26476

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 9 straipsnio pakeitimo įstatymas

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1243](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09857

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 63, 64, 65, 66, 67 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 62-1 straipsniu ir 68, 69, 70 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1092](#), 2018-04-17, paskelbta TAR 2018-04-27, i. k. 2018-06727

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymas

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1301](#), 2018-06-27, paskelbta TAR 2018-07-04, i. k. 2018-11306

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1092 1 ir 2 straipsnių pakeitimo įstatymas